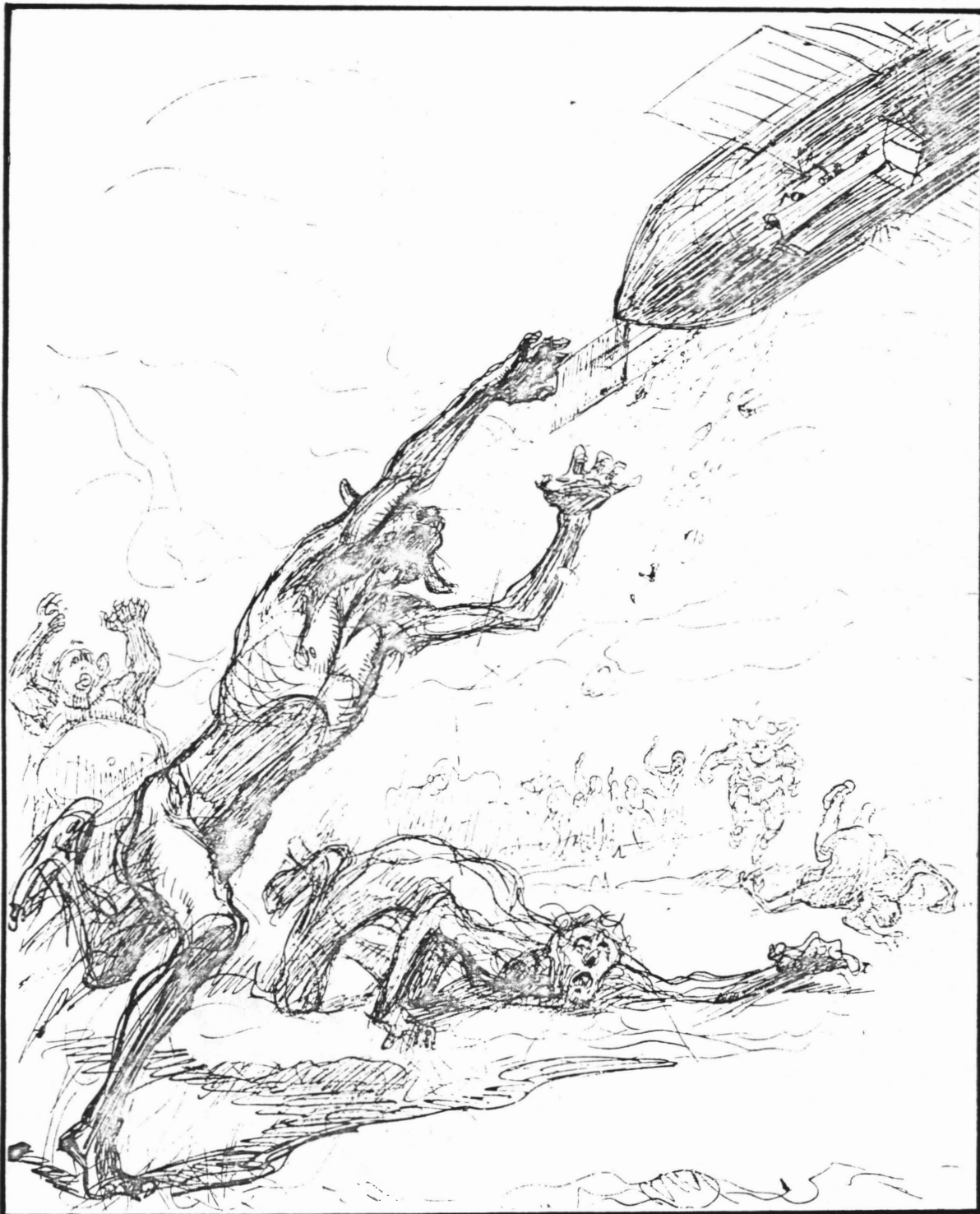

FOR EXCHANGE

SVLT

English summary
on p. I

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCHIJNSELEN
OPGERICHT ONDER
GESAG

Persiflage van Heinrich KLEY (1863-1952) op het mysterieuze luchtschip dat in 1897 voor sensatie zorgde in de USA.

SVL TIJDSCHRIFT

SVL directie en uitgave : Wim VAN UTRECHT
Direction GESAG et édition: Jacques BONABOT

ABONNEMENT

SVL TIJDSCHRIFT : 360,- BF voor 4 nummers of 1 jaar.
(steunabonnement vanaf 400,- BF)
Storting op PCR: 000-1194979-36 van:
Wim VAN UTRECHT
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

BULLETIN DU GESAG: Belgique 360,- FB, étranger 420,- FB pour 4 numéros.
Versement au CCP: 000-0956967-62 de:
Mme Jenny DEDUYTSCHÉ
Leopold I-laan 141
B-8000 BRUGGE

INHOUD

- WOORD VOCRAF	2
- SPOORGEVALLEN	3
Een poging tot herdefiniëring	
- LEUGENAARS EN LICHTZINNIGEN	6
Wat we van hen kunnen leren	
- VREEMDE VERSCHIJNSELEN BOVEN VLAANDEREN (deel 5) ..	14
- KORTE BERICHTEN	19
- MEN SCHRIJFT ONS	20
- RECENTE MELDINGEN	25

SVLT 3/12

COPYRIGHT: SVL-GESAG Belgium

» » » » Een kruis in dit vakje ☐ Uw abonnement is ten einde.

Jaargang 3, N° 12 - oktober 1984

Alle correspondentie, vragen om informatie, bijdragen en
waarnemingen moeten gericht worden aan:

STUDIEGROEP VOOR VREEMDE LUCHTVERSCIJNSELEN
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN

WOORD VOORAF

Met dit nummer stellen wij de lezer twee nieuwe rubrieken voor. In de eerste rubriek zullen teksten verschijnen die verband houden met de studie en analyse van wat men doorgaans de "CE II-gevallen" noemt. Met andere woorden, artikels die gewijd zijn aan het fysisch aspect van de UFO-meldingen. Niemand zal het belang van dit aspect in twijfel trekken. De analyse van fysische effecten geeft trouwens de beste kans op wetenschappelijke resultaten en laat soms toe om concrete bevindingen te doen i.v.m. de aard van de gemelde fenomenen (cf.: "Het Cash-Landrum Voorval" in SVLT 2/7 op p. 3). Bij wijze van inleiding starten we deze rubriek met een theoretische bijdrage die ons toegestuurd werd door Maurizio VERGA uit Italië, en waarin deze laatste de spoorgevallen wat nauwkeuriger tracht te definiëren.

In de tweede rubriek zal aandacht geschonken worden aan de psycho-sociologische aspecten die het UFO-verschijnsel typeren. ~~Onderwerpen die daarbij thuisshoren~~ kunnen variëren van "de psychologie van de waarneming" tot "het ontstaan van een moderne mythe". Hier is het Hilary EVANS die met een uitgebreid artikel over de leugenaars en lichtzinnigen de spits afbijt. Het is niet toevallig dat deze, ogenschijnlijk zeer verschillende rubrieken tegelijkertijd in SVLT worden ingelast. Het is altijd de overtuiging geweest van de uitgever dat deze twee aspecten evenwaardige aandacht verdienen. De regelmaat waarmee beide rubrieken zullen verschijnen hangt ondermeer af van het aantal bijdragen dat we mogen ontvangen en van hun kwaliteit.

De Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen telt weerom een nieuwe medewerker. Het is dhr. Henry KAMPHERBEEK uit Enschede (Overijssel, Nederland). Over zijn interesse voor het UFO-verschijnsel berichtten wij reeds in het juli-nummer van dit jaar (SVLT 3/11, p. 10). Dhr. KAMPHERBEEK wil vooral op het gebied van computeronderzoek zijn medewerking verlenen.

De brief van Jan HEERING in SVLT 3/10 (p. 19-20) heeft heel wat stof doen opwaaien. Een integrale vertaling van zijn brief werd ook opgenomen in onze Engelstalige samenvatting van SVLT 3/10, en dit leidde tot een aantal reacties uit Duitsland, Frankrijk, Engeland en Wallonië. Reacties die, op één uitzondering na, de visie van Jan HEERING onderschrijven. De uitzondering is een korte brief van FSR-uitgever Gordon CREIGHTON, wiens schrijven ik in het volgend nummer hoop af te drukken tesamen met een persoonlijke kommentaar.

In datzelfde nummer zal ook de herziene, vierde uitgave van UFO'S Waarnemingen boven Nederland en België besproken worden.

Rest me nog te danken voor hun vriendelijke medewerking: Mej. Lut VANDEWEYER en de Heren Jacques BONABOT, Marc BROUX, Pieter HENDRICKX, Martin HOLWERDA, Henry KAMPHERBEEK, C.J. MAES, René RIBBERS en Frits VAN DER VELDT.

Wim VAN UTRECHT
(oktober 1984)

SPOORGEVALLEN

EEN POGING TOT HERDEFINIËRING

FYSISCHE
ASPEKTEN

Maurizio VERGA

Maurizio VERGA is een Italiaanse UFO-onderzoeker die zich toelegt op de studie van de "close encounters" of Type I-gevallen die in zijn land gerapporteerd worden. Zijn gewaardeerde teksten werden reeds in verschillende ufologische tijdschriften gepubliceerd. Centraal in zijn werk staat de "Italian Catalogue" of ITACAT, een indrukwekkende catalogus van Italiaanse Type I-meldingen.

Maurizio VERGA is verbonden aan het Italiaans nationaal centrum voor UFO-onderzoek (*) en correspondeert al geruime tijd met dhr. Jacques BONABOT die de directie van onze zustervereniging vertegenwoordigt. Dhr. VERGA is tevens gekend voor zijn opzoekingswerk i.v.m. de fysische effecten die soms in UFO-verband beschreven worden. Het is over dit onderwerp dat hij ons een artikel toestuurde voor publikatie in SVLT.

De oorspronkelijke titel van het artikel luidt "Trace cases: let's restate them !" en de vertaling van het Engels naar het Nederlands gebeurde door Wim VAN UTRECHT.

(*) Centro Ufologico Nazionale - CUN: Via Vignola 3, 20136 Milan, Italië.

Wat is een spoorgeval ?

Dit soort UFO-gebeurtenis wordt gewoonlijk aangeduid als "close encounter of the second kind". Het is een UFO-waarneming waarbij er sprake is van duurzame effecten op levende wezens en/of dode materie.

In deze brede waaier van collaterale effecten, zullen we alleen de sporen op grond (en vegetatie) en de zogenaamde "fragmenten" in overweging nemen.

Ted Phillips Jr. gaf aan een spoorgeval de volgende definitie:

"... elke melding die betrekking heeft op de waarneming van een voorwerp op of nabij de grond waarvoor niet onmiddellijk een natuurlijke of conventionele verklaring kan gevonden worden en daarop volgend de ontdekking van een fysische verstoring op de grond waarvoor geen onmiddellijke, natuurlijke of conventionele verklaring kan gevonden worden. Een uitbreiding van deze definitie vormen de gevallen met een hoge vreemdheid, in die zin dat deze gevallen, zowel wat het voorwerp als de sporen betreft, compleet niet-geïdentificeerd blijven na een volledig onderzoek dat door bekwame onderzoekers werd uitgevoerd".

Het is een definitie die geen rekening houdt met het aspect "getuige" en die een duidelijk onderscheid maakt tussen 'terloops vermelde incidenten' en meldingen met een hoge vreemdheid, derhalve voor deze laatste een voldoende aan kwaliteit implicerend.

Wat deze 'kwaliteit' aangaat zijn er echter verschillende twijfels omtrent de vereisten die nodig zijn om aan te tonen dat het onderzoek compleet is en dat de bekwaamheid van de onderzoeker buiten kijf staat: heel wat subjektieve en bijna niet te

eliminieren factoren zijn eigen aan zo'n beoordeling, inzonderheid voor wat de tweede karakteristiek betreft. De definitie van Phillips verwijst niet naar de zogenaamde "geïsoleerde spoorgevallen" (sporen die gevonden werden zonder dat er een 'UFO-fenomeen' of gelijkaardig verschijnsel werd waargenomen) noch naar het bijzonder zeldzame gebeuren waarbij er 'fragmenten' werden teruggevonden waarvan verondersteld wordt dat ze toebehoren aan het voorwerp dat de getuige zegt te hebben waargenomen.

In dit verband willen wij onze eigen definitie van 'spoorgeval' voorstellen:

"Elke gebeurtenis waarbij de ontdekking van sporen op grond (vegetatie en andere materialen) en/of de ontdekking van substanties, ongeacht hun aard en consistentie, in verband gebracht werd met wat in de omgang bekend staat als het "UFO-fenomeen", zowel wanneer er melding gemaakt werd van zo'n manifestatie als wanneer die alleen maar verondersteld werd. Het verband tussen dit voorval (waargenomen of niet) en de ontdekking van sporen kan gelegd zijn door zowel getuigen als door onderzoekers of personen die met het geval niets te maken hebben".

Merk op dat we de term "UFO-fenomeen" gebruikt hebben en niet "oorspronkelijke stimulus die een getuige-ervaring creëert, klasseerbaar als een UFO-ervaring" of een uitdrukking van die aard. We willen er namelijk op wijzen dat de meeste mensen er zelf de oorzaak van zijn dat een spoor soms in verband gebracht wordt met iets buitenaards dat -gedurende zijn manifestatie- met zijn onmiddellijke omgeving zou kunnen interfereren, een "iets" dat gewoonlijk zeer vaak wordt voorgesteld als een entiteit, verantwoordelijk voor alle sensationele berichten en fragmentarische denkbeelden in verband met de verschijning van 'vliegende schotels' en 'UFOs' (dewelke samen met andere elementen een UFO-mythe tot stand gebracht hebben die een sterke invloed heeft op de meeste spoorgevallen).

Door deze definitie komen dus alle gebeurtenissen in aanmerking die iemand (het doet er niet toe wie) heeft toegeschreven aan die entiteit, wat toelaat om ook die situaties te onderzoeken die -dikwijls op basis van een hoop geruchten en uit vanzelfsprekendheid- als merkbare resultaten van diens manifestatie worden aangeduid.

Natuurlijk kan men op deze manier, onder een enkelvoudige betekenis, allerlei gebeurtenissen samenbrengen die zeer verschillend zijn voor wat betreft kwantiteit en kwaliteit, maar die allemaal verwijzen naar één en hetzelfde thema (de gedachte aan het 'UFO-fenomeen'): daarom is het nodig om precies die gevallen uit te filteren waarvan het mogelijk geacht wordt dat ze inderdaad verband houden met het concept van 'een stimulus die aanleiding geeft tot een UFO-ervaring' [-aangenomen dat deze op objectief niveau bestaat; van de andere kant willen wij met onze stellingname niet bekomen dat de andere soorten van gebeurtenissen (die toegeschreven kunnen worden aan geruchten, misinterpretaties en vervalsingen) in de schaduw komen te staan: zij verdienen echter een specifieke behandeling-].

In het algemeen is het de gewoonte dat men deze gevallen bestempelt als 'meldingen met een hoge vreemdheid'. Ziehier onze eigen definitie van 'gevallen met een hoge vreemdheid':

"Elke gebeurtenis die grondig werd onderzocht (-interview met verschillende getuigen; opeenvolgende onderzoeken op de waarnemingssite; grondige studie van de plaats waar het spoor zich bevindt; nauw kontakt met specialisten in doctrines die

van nut zijn bij de evaluatie van sporen, enz...) door onderzoekers die de zaak kort na zijn aanvang hebben gecontroleerd en de aanwezigheid van sporen persoonlijk hebben kunnen verifiëren. Zowel het relaas van de getuige als het fysisch bewijsmateriaal moet onderworpen zijn aan een gedetailleerde en gedokumenteerde analyse, waarbij zoveel mogelijk conventionele oorzaken in overweging werden genomen als mogelijke verklaring voor de sporen en/of de totale getuigenervaring, en waaruit blijkt dat de gebeurtenissen niet verklaard of betwijfeld kunnen worden in het licht van de verschijnselen (-en activiteiten-) die door de enquêteurs of door andere onderzoekers werden overwogen.

De ernstigste beperking die deze definitie met zich meebrengt heeft betrekking op de betrouwbaarheid van de onderzoeker: hij is bijna nooit een professional in het enquêteren en zijn dikwijls subjektieve ingesteldheid (gekoppeld aan geloof en behoeftes, al dan niet emotioneel van aard) is bijna niet te elimineren.

Niettegenstaande het feit dat een geval dat beantwoordt aan deze definitie nog niet persé een 'echte' melding is (d.w.z. dat het inderdaad toebehoort aan de echte essentie van de UFO-fenomenologie) zou het wel een melding kunnen zijn met voldoende kwaliteit, en dus bruikbaar voor de studie van wat men een onbekend verschijnsel veronderstelt te zijn (-laten we niet vergeten dat 'niet-geïdentificeerd' niet noodzakelijk 'onbekend' betekent-).

De gebeurtenis zelf kan, in feite, wel degelijk een verklaring hebben die niet in overweging werd genomen of die niet grondig genoeg door de onderzoekers werd onderzocht, zodat zij niet beantwoordt aan de criteria die bepalen wanneer iets geen deel uitmaakt van de conventionele oorzaken (-genoegzaam bekend in de wetenschappelijke kringen-), maar die men gewoonlijk toch -min of meer blindelings- aan 'echte' UFO-ervaringen toeschrijft.

Zelden wordt het verklaringsproces van sporen strikt uitgevoerd (-wat ook geldt voor het onderzoek van het getuigenrelaas zelf-): in het algemeen beperkt men zich tot het zeer oppervlakkig overlopen van de twee of drie meest voor de hand liggende banale verklaringen, en laat men dit overzicht vervolgens doorgaan voor een "voorzichtige studie van de mogelijke identificaties", iets dat ook bij bepaalde "gekwaliceerde onderzoekers" vaak voorkomt, zoals we al vermeld hebben.

Welnu, in het licht van hun kwaliteit, is het aanvaardbaar om de meldingen die binnen onze eigen definitie vallen te beschouwen als geschikt genoeg en bruikbaar voor een eerste beoordeling van het ganse vraagstuk, maar daar houdt het bij op.

De fout van ze te overschatten is na al deze jaren fataal gebleken: laten we dat nooit vergeten !

KORTE BERICHTEN (VERVOLG VAN P 19)

ondermeer drie boeken over het UFO-vraagstuk) en Jacques VALLEE die uit San Fransisco was komen overvliegen maar die in feite toch maar weinig te vertellen had. Naast hen kwamen nog enkele illustere getuigen aan het woord (Renato NICOLAI, "Monsieur HENRI", "Docteur X", ...) waarvan er twee, vanwege hun wens om anoniem te blijven, als Chinese schaduw op het scherm verschenen.

De RTBF van haar kant schonk midden oktober uitgebreid aandacht aan het boeiende fenomeen van de Maria-verschijningen. Dit gebeurde bij wijze van een uitstekend debat en een minder geslaagde reportage over de ophefmakende verschijningen die zich nu al drie jaar lang voordoen in het Joegoslavisch dorpje Medjugorje. In de kerk van dit dorp zouden vijf zieners, elke avond, omstreeks kwart voor zes, een visioen krijgen van de Maagd Maria. Gezien het actuele en regelmatige karakter van de "verschijningen" is Medjugorje goed op weg om de populariteit van Lourdes en Fatima te evenaren. Sedert de aanvang van de verschijningen in de zomer van 1981 bezochten reeds 3 miljoen bedevaartgangers, nieuwsgierigen en onderzoekers de plaats van het gebeuren. Interessant bij dit alles is dat er ook gewag gemaakt wordt van "tekenen aan de hemel" met meerdere personen als getuige.

Wim VAN UTRECHT

LEUGENAARS EN LICHTZINNIGEN

WAT WE VAN HEN KUNNEN LEREN

Hilary EVANS

PSYCHO-SOCIO-
LOGISCHE ASPEKTEN

Op 29 augustus 1983 gaf de Engelse onderzoeker Hilary EVANS, tijdens het tweede internationale BUFORA-congres in High Wycombe, Engeland, een voordracht over de onbetrouwbaarheid van het ufologisch studiemateriaal en over de doorsnee-ufoloog die er zijn conclusies op baseert. De tekst van die lezing vormde de basis voor een artikel in URIP, Vol.II No.1 (1).

De oorspronkelijke titel van de tekst luidt "The Liars and the Lunatics, and what we can learn from them". De omzetting van het Engels naar het Nederlands gebeurde door Wim VAN UTRECHT.

Hilary EVANS is benevens auteur van verschillende boeken ook één van de oprichters van ASSAP (2), een organisatie die paranormale verschijnselen wetenschappelijk wil bestuderen.

- (1) UPIAR Research In Progress - URIP: Guardia Civil 9, D-16 Valencia. Spanje.
- (2) Association for the Scientific Study of Anomalous Phenomena - ASSAP: 1 Tranquil Vale, London SE3 CBU. Engeland.

INLEIDING

Misschien erger nog dan in elke andere tak van wetenschappelijk onderzoek, werd de ufologie al vanaf het begin geplaagd door valse rapporten. De redenen daarvoor moet men niet ver zoeken: ze zijn gedeeltelijk van psychologische en gedeeltelijk van culturele aard, en kunnen in verband gebracht worden met een brede waaier van menselijke bekommernissen - geestelijke verzuuchting, dromen over het komende millenium, veruiterlijking van persoonlijke problemen, het ruimtevaart-tijdperk met zijn 'New Age' fantasieën, enzovoorts. De vraag of dit slechts verlangens zijn of werkelijk gerechtvaardigde processen interesseert ons hier niet; we zijn alleen bezorgd om de hinder die teweeggebracht wordt doordat ze soms als echte UFO-meldingen behandeld worden onder de meer objektieve gevallen.

Een studie van de literatuur leert ons dat de ufologen ongeoorloofd veel tijd gespendeerd hebben aan dit 'valse' materiaal. Dit valt te begrijpen omdat er zoveel vals materiaal gefabriceerd werd dat het op zichzelf al een ernstig probleem is geworden. Maar het is pas op de tweede plaats een UFO-probleem; op de eerste plaats is het de zorg van de psycholoog of socioloog. Er is natuurlijk geen enkele reden waarom de ufoloog, wanneer hij dat wil, zich niet zou mogen afvragen waarom dit verschijnsel zich voordoet; hij moet echter wel voor zichzelf duidelijk stellen dat de betekenis ervan m.b.t. het centrale probleem slechts van ondergeschikt belang is.

Laten we, alvorens suggesties te formuleren over wat gedaan zou moeten worden met dit soort gevallen, onderzoeken hoe we ze kunnen identificeren.

LEUGENAARS EN LICHTZINNIGEN

Valse UFO-meldingen kunnen door twee soorten mensen gefabriceerd worden. Om het zo eenvoudig mogelijk te houden zullen we hen bestempelen als leugenaars - waarmee we diegenen bedoelen die voor valse meldingen zorgen en weten dat deze vals zijn : en lichtzinnigen - waarmee we die personen bedoelen die voor valse meldingen zorgen zonder dat ze weten dat ze dit doen. De leugenaars leveren dus bewust vals materiaal, terwijl de lichtzinnigen dit onbewust doen.

(Wij hebben het hier natuurlijk niet over IFOs - Identified Flying Objects. In geval van IFOs neemt de getuige iets waar en meent hij oprecht dat het iets anders is dan waar het in werkelijkheid om gaat, tot er iemand met meer ervaring komt die het identificeert. In tegenstelling daarmee, zijn wij bezorgd om gevallen waarbij er sprake is van het bewust of onbewust fabriceren van valse gegevens.)

NIVEAU ÉÉN LIEGEN

De meest gewetenloze vorm van fabricatie is deze die gedaan wordt met het oog op voor de hand liggende motieven, meestal geld. Een voorbeeld is het Amerikaanse nieuwsstand-tijdschrift, Official UFO. Toen het in 1975 gelanceerd werd was het van betrekkelijk goed niveau; vroegere artikelschrijvers waren ondermeer de Lorenzens, Raymond Fowler, Lucius Farish, Richard Hall & gelijkaardige auteurs. Maar vooraleer er twee jaar verstreken waren, publiceerde het verhalen over de manier waarop buitenaardse wezens klonen van Elvis Presley loslieten in de straten van New York. 'Help ons a.u.b. Elvis terug te vinden!' smeekten de uitgevers. 'Toen de wetenschappers Elvis gekloond hadden, beseftte de dubbelganger wie hij was, panikeerde en liep weg. Dit is het grootste verhaal van de eeuw! Weldra worden wij allemaal gekloond en zullen wij eeuwig leven! Official UFO biedt een beloning aan van \$ 100.000 voor diegene die de kloon van Elvis terugbrengt. Als we die vinden, zullen we niet alleen de wetenschap een dienst bewijzen, maar tegelijkertijd een grootse ziel van eeuwig lijden bevrijden.'

Het meest buitensporige verhaal dat Official UFO ooit afdruckte was dat van de stad Chester, Illinois, die platgebrand en geplunderd was door de UFOs. Geen enkele valse bescheidenheid schuwend, bestempelde de uitgever dit als 'de belangrijkste gebeurtenis uit de wereldgeschiedenis.'

Over de uitgevers kunnen we zeggen dat dit gewoon ouderwets liegen was ten koste van de lezers. Nochtans was er geen enkele aanwijzing dat hun lezers misnoegd waren. Integendeel, ze bleven Official UFO nog twee jaar lang kopen. Hebben de lezers deze verhalen wel herkend als fabricaties? Als ze er ooit bij stilgestaan hebben waarom er in de dagelijkse nieuwsberichten geen melding gemaakt werd van deze buitengewone gebeurtenissen, dan zullen ze ongetwijfeld tegen zichzelf gezegd hebben 'Aha, de regering stopt het in de doofpot, Saucergate.' Waarna ze waarschijnlijk nog meer bewondering kregen voor de uitgevers van Official UFO die tenminste het lef hadden om het Witte Huis uit te dagen en de schokkende waarheid te openbaren.

De meeste ufologen zullen dergelijke verhalen gemakkelijk herkennen als leugens, en zullen er niet aan beginnen om ze ernstig te nemen. Maar anderen zijn er gevoeliger voor. In 1977 werden er een aantal UFO-waarnemingen en aanverwante fenomenen gerapporteerd in Wales; het was waarschijnlijk de sensationeelste episode uit de Britse UFO-geschiedenis, en los van de aan-

dacht die de media eraan schonk verschenen er niet minder dan drie complete boeken over deze gebeurtenissen. Op de omslag van één ervan stonden de woorden 'hier zijn de feiten' en op de omslag van een ander, 'Elk woord in dit boek is even waar als het ongelooflijk is'. Jammer genoeg spraken zelfs deze twee boeken mekaar tegen, bijgevolg moest minstens één van deze beweringen vals zijn.

Bij nader onderzoek blijkt al vlug dat het in alle drie boeken wemelt van de foutieve beweringen. Maar het slordig rapporteren is slechts één van de processen die verwarring brachten omtrent de West-Wales affaire; onderzoek toont aan dat er opzettelijke fabricatie is gebeurd. Hier een simpel voorbeeldje: de auteur van The Welsh Triangle beweert dat een rots aan de kust van Wales, Stack Rock, een sinistere reputatie geniet bij de plaatselijke bevolking, en dat die ondersteund wordt doordat 'er de hele winter door nooit sneeuw blijft liggen op Stack Rock'. Toen ik een boerin uit de streek hierover vertelde, barstte ze in lachen uit, haalde een foto-album tevoorschijn, en toonde me een prachtige kleurenfoto van Stack Rock - onder een tapijt van sneeuw.

Tienduizenden zullen deze paperback, met daarin de leugen, gelezen hebben: slechts een handvol heeft de foto gezien die be-wijst dat het een leugen is. Welnu, het was misschien niet zo'n belangrijke leugen geweest, ware het niet dat zij deel uitmaakt van Paget's bewijsvoering voor zijn bewering dat Stack Rock in werkelijkheid een geheime UFO-basis is. Hij schrijft, 'Een mijl van waar we gezeten hadden werd waarschijnlijk de eerste UFO-basis op aarde ontdekt, de eerste installatie, klein of groot, permanent of tijdelijk, waar ongetwijfeld een technologie die hoger is ontwikkeld dan die van de mensheid, zich schijnt gevestigd te hebben op de bodem van deze planeet.'

Paget was een journalist die zijn geld verdiende door het verkopen van verhalen aan de media. Als Stack Rock een UFO-basis was, zoals hij beweerde, dan was dit het verhaal van zijn leven - hij zou de rest van zijn dagen comfortabel kunnen slijten met wat zijn ontdekking opbracht. En nochtans heeft hij zich niet eens de moeite getroost om een boot te huren en de rots te gaan bekijken. Het was een BBC onderzoeker die dat wel deed - en er natuurlijk niets vond.

Hoe belangrijk zijn zulke fabricaties? Doet het er allemaal veel toe? Wanneer we onze conclusies zullen overwegen komen we op deze vraag terug. Maar er is nog een ander aspect van het West-Wales incident waar we rekening mee moeten houden.

NIVEAU TWEE LIEGEN

Eén van de drie boeken die over de gebeurtenissen in West-Wales werden geschreven, kwam van de BUFORA-onderzoeker uit de streek. Het pleit in zijn voordeel dat dit veruit het beste boek is van de drie; en toch getuigd het eerder van zijn vertrouwen in de menselijke natuur dan wel van zijn kritische beoordeling.

In zijn omgeving was er een stijgend aantal UFO-meldingen geweest en die hadden Pugh er toe aangezet om een 'flap' te voorstellen. Hij kan dus niet verrast zijn geweest toen hij hoorde dat een groep schooljongens, met een gemiddelde leeftijd van 12 jaar, een gelande UFO hadden gezien in een veld achter hun school. Op het ogenblik van de feiten was het middagpauze en waren de jongens aan het voetballen. Zij hadden het aan hun leraars verteld maar die toonden geen interesse. Toen ze de

school verlieten was het objekt nog altijd daar. De kinderen vertelden alles aan hun ouders en gingen met hun verhaal zelfs naar de politie. Ook Pugh, BUFCRA's onderzoeker voor West-Wales, werd opgebeld en hij besloot om, in gezelschap van een journalist uit de streek, een bezoek te brengen aan de waarnemingssite. De media-diensten geraakten erg snel op de hoogte en, tijdens het weekend dat volgde, krioelde het in het dorpje van TV- en dagblad-reporters.

In hun verslagen werd er echter nergens serieus getwijfeld aan de bewering dat een gelande UFO, vier uur lang, in volle daglicht, in een open veld had gestaan - en dit in een smalle vallei omringd door huizen die een goed uitzicht geven op de landingsplaats. Als deze melding waar was, dan hadden we hier te maken met een unieke gebeurtenis in de geschiedenis van de ufologie. Welnu, natuurlijk vinden er wel eens unieke gebeurtenissen plaats; er moet voor alles een eerste keer zijn. Maar zelfs dan moeten personen die voor intelligente onderzoekers doorgaan, op hun hoede zijn. Zowel BUFORA Journal als Flying Saucer Review hebben de melding echter zo onkritisch verslagen dat de meeste sensatie-hongerige dorpskranten het even goed zouden gedaan hebben.

Het ligt niet in de bedoeling van dit artikel om de beweringen van de schooljongens te bekritisieren. Ik ga hier niet beweren dat ze zich vergist hebben, al geloof ik van wel. Het gaat mij om het volgende: de best geïnformeerde man op de plaats, de bekwaam geachte BUFORA-onderzoeker, een oudere en ervaren man, stond toe -men zou bijna de uitdrukking 'moedigde aan' gebruiken- dat het publiek een verhaal opgedist werd dat, volgens alle maatstaven, onwaarschijnlijk is.

Werd hierdoor dan zoveel schade aangericht? Schade is er altijd wanneer de waarheid met leugens beklad wordt, hoe onschuldig die op zichzelf ook mogen zijn. Wat er in dit specifieke geval gebeurde is dat de echte meldingen -voor zover die er waren, en ik denk wel dat die er waren- begraven werden onder de leugens en overdrijvingen.

De motivatie van de journalist is duidelijk genoeg, maar die van de onderzoeker is minder evident. Hij verwierf bekendheid tot op een zeker niveau; gedurende enkele dagen werd zijn naam in heel de wereld vermeld. Maar tegelijkertijd riskeerde hij zichzelf voor schut te zetten. Waarom zou hij zoiets doen? Om het antwoord te kennen zouden we in zijn individuele persoonlijkheid moeten gaan zoeken.

U kunt het unfair vinden om de onderzoeker te stigmatiseren als een leugenaar; maar het kan niet ontkent dat zijn onkritische houding anderen er toe heeft aangezet om onwaarheden te aanvaarden, en dat dit geleid heeft tot de twee andere boeken, elk met zijn eigen leugens, zodat Pugh, ofschoon zelf geen onversaagd leugenaar, toch de oorzaak was van de leugens van anderen. Hij mag daarom terecht beschuldigd worden van 'Niveau Twee Liegen'.

NIVEAU DRIE LIEGEN

Met Niveau Drie Liegen graven we nog dieper in de duistere regionen van de menselijke motivatie. Als voorbeeld neem ik het beruchte geval van Cergy-Pontoise waarbij, in november 1979, een jonge Fransman, Franck Fontaine, in heel de wereld voor krantenkoppen zorgde met zijn bewering dat hij ontvoerd was door een UFO en meegenomen naar hun thuisplaneet. Ook toen al was de zaak uiterst verdacht en opeenvolgende onderzoekingen, in het bijzonder door Michel Piccin en zijn collega's van Groupe

CONTROL uit Parijs, stelden met zekerheid vast dat de getuigen aan het liegen waren. Naar hun motieven kunnen we alleen maar gissen, maar het is goed mogelijk dat ze hun sensationeel verhaal aan de media verteld hebben in de hoop om wat geld bijeen te krijgen. (De trouwe lezer van SVLT weet dat dit inmiddels bevestigd werd. Zie SVLT 2/8, p. 4-5: "Cergy-Pontoise: Een Mystifikatie" - NvdR)

Wat de drie voornaamste protagonisten van de affaire betreft, kunnen we spreken van rechtstreeks Niveau Eén Liegen. Maar de zaak heeft nog een bijkomende dimensie die verband houdt met een subtieler proces dat ik wil bestempelen als Niveau Drie Liegen.

Twee of drie dagen na de vermeende ontvoering, toen Franck nog steeds vermist was, vroeg men in een interview aan de vooraanstaande Franse schrijver Jimmy Guieu naar diens mening over de zaak. Niettegenstaande het feit dat hij op dat ogenblik nog niemand van de betrokkenen had ontmoet, stelde hij kategoriek dat ook hij geloofde dat Franck het slachtoffer was geworden van een ontvoering. Weer twee of drie dagen later had hij het trio onder de hoede genomen van zijn organisatie, l'Institut Mondial des Sciences Avancées, wat ondanks de groteske naam niet veel meer is dan een kleine groep bestaande uit Guieu en enkele van zijn vrienden.

Toen Franck terugkwam uit de ruimte, of van waar hij ook geweest was (in een appartement van een vriend - NvdR), leidde Guieu zijn drie metgezellen naar een geheime schuilplaats in het zuiden van Frankrijk, waar de media en de onderzoekers hen nooit zouden kunnen vinden. Binnen een verbazingwekkend korte tijd schreef hij een volledig boek over de affaire, en slechts vier maanden na de vermeende ontvoering stond het al in de boeken-zaken te koop. Omdat het in zulk snel tempo geschreven werd, is het begrijpelijk dat het niet in aanmerking kwam voor de Prix Goncourt; maar zelfs dit mag geen excuus zijn voor de ophoping van lachwekkende incidenten -mysterieuze zombies, dramatische teleportaties, verbazingwekkende openbaringen onder hypnose- waarvan Guieu dacht dat zijn lezers het zouden slikken.

Dat drie jonge, werkloze mannen met een ineengestoken verhaal enkele oneerlijke franken willen bijverdienen valt te begrijpen. Maar waarom riskeert één van Frankrijk's populairste auteurs zijn reputatie door zich in te laten met een oneerlijke zaak waarvan de medeplichtigen weinig overtuigend overkomen? Of is het mogelijk dat hij hun verhaal werkelijk geloofde, zelfs nadat hij, tijdens de voorbereiding van zijn boek, maandenlang in privacy met hen had doorgebracht?

Alleen een diepere kennis van Guieu's persoonlijkheid kan zijn gedrag verklaren, maar het is misschien belangrijk te weten dat hij het best bekend staat als science-fiction auteur. Was zijn fantasie misschien uitgekauwd en kreeg hij honger naar echte feiten? Heeft hij aan het verhaal van de jongemannen publiciteit gegeven omdat hij wilde geloven dat het allemaal echt was? Was zijn bereidheid om zijn reputatie op spel te zetten de veruiterlijking van een diepe persoonlijke behoefte? Als dit waar is, dan zou een psychiater de zaak moeten onderzocht hebben en geen ufoloog.

EEN TIJDELIJKE LICHTZINNIGHEID

Het geval van Jimmy Guieu demonstreert dat het onmogelijk is om een harde lijn te trekken tussen de leugenaar en de lichtzinnige.

Ik stel voor dat we hetgeen Guieu overkwam beschouwen als een soort tijdelijke lichtzinnigheid waarbij hij, ten gevolge van sterke persoonlijke motivaties, zijn zin voor kritisch denken, waarop hij normaal bij zo'n melding beroep zou hebben gedaan, achterwege heeft gelaten. Vergelijkbaar met Pugh in Wales die, onder normale omstandigheden, de onwaarschijnlijkheid van een UFO-landing in een open veld, in volle daglicht en gedurende vier uren, zeker zou ingezien hebben!

Wat Pugh overkwam was misschien het gevolg van een soort gemeenschappelijke hysterie zoals die ook teweeggebracht werd door Orson Welles' beruchte War of the Worlds - luisterspel, waarbij niet alleen lichtgelovige mensen hun zinnen verloren. De schooljongens uit Wales waren die week reeds de derde school om een vliegende schotel te rapporteren: het lijkt erop dat er zich een soort epidemie voordeed, en dat de BUFORA-onderzoeker er op de één of andere manier het slachtoffer van was geworden.

Achteraf bekeken, is het niet moeilijk om te zeggen hoe Pugh en Guieu hadden moeten ageren. We eisen niet dat onderzoekers zich in zulke omstandigheden van commentaar moeten onthouden, maar wat we wel mogen vragen is dat de onderzoeker, telkens wanneer er een melding binnenkomt dewelke, om het zachtjes uit te drukken, onwaarschijnlijk is, de mogelijkheid voor ogen moet houden dat het een vorm van fabricatie kan zijn, en dat het zijn taak is om dit uitgebreid aan het publiek duidelijk te maken.

"Taak ?" Moeten we zover gaan ?

Ja, ik denk het wel. Er was tot voor kort een tijdschrift in Groot-Britannië met de naam Magic Saucer, bedoeld voor kinderen, waarin men bestendig het geloof aanmoedigde dat: UFO's bestuurd worden door Kosmische Broeders die alles in het werk stellen om ons te helpen, dat er buitenaardsen op Aarde rondlopen die zich onder ons gemengd hebben, en dat het allemaal goed zal aflopen als we hen accepteren en vertrouwen...

Het resultaat is feedback zoals deze brief die een dame uit Swansea naar het tijdschrift opstuurde:

"Ik moet u vertellen wat er vorige woensdag om 21.20 u gebeurd is. Op dinsdagnacht smeekte ik onze Ruimtebroeders om ons te helpen met het opkuisen van onze Planeet - om ons te vrijwaren van de pollutie op het Land, in de Zee en in de Lucht. Ik weet dat zij ook nu al hiermee bezig zijn, maar ik wou het hun nog eens vragen en hun bedanken. Dat wad op dinsdagnacht. Op woensdag liet ik mijn overgordijnen open... Plotseling werd het licht van de lampen heel zwak, de TV flikkerde, en een ONAARDSE KLEUR verspreidde zich over mijn tuin. Ik was geparalyseerd van de schrik. De lucht was helder blauwgroen geworden. Nog nooit in mijn leven ben ik zo bang geweest. Ik dacht dat HET EINDE nabij was."

En wat dan nog, kunt u zich afvragen, is dit allemaal zo erg ? Gewoon een gekke dame met belachelijke fantasieën die haar waarschijnlijk veel geruststelling en zekerheid hebben gegeven, ook al was ze er dan af en toe bang van. Maar het is slechts een kleine stap van de dame uit Swansea naar Marian Keech, een serieuze Amerikaanse vrouw die enkele jaren geleden begon te geloven dat ze boodschappen ontving van ruimtewezens. Deze vertelden haar dat een verschrikkelijke katastrophe de Aarde zou teisteren, maar dat zij en haar volgelingen, net voor de aanvang van de katastrophe, gered zouden worden door een vliegende schotel. Heel wat mensen geloofden haar, gaven hun baan op, verkochten hun huis, en zetten een echtscheidingsprocedure in tegen hun skeptische geliefden...

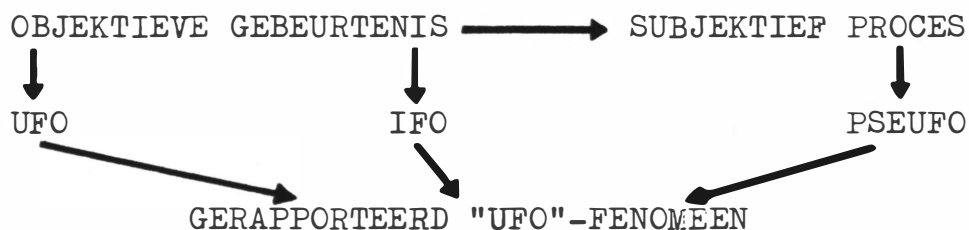
Toen de aangeduide dag kwam, was er natuurlijk geen katastrophe en geen vliegende schotel. Een briljante sociologische studie beschrijft de reacties van de groepsleden toen zij beseften dat de boodschappen vals waren. Misschien zijn sommigen onder hen er wijzer en beter van afgekomen: maar wie van ons heeft het recht om met andermans leven te spelen ? Is het niet de taak van hen die over deze zaken iets meer weten om hun medemens te verwittigen ?

HET IDENTIFICEREN VAN PSEUDO-UFO'S

Men kan zich afvragen of de onderzoeker wel bekwaam genoeg is om te bepalen welke getuigenverklaring wel, en welke niet, gebaseerd is op een vergissing. Welke gave Gods geeft hem het recht om de overtuigingen van anderen te ondermijnen ?

Uiteraard heeft niemand van ons het recht om beslissend op te treden. Maar van de andere kant heeft niemand het recht om passief toe te kijken hoe anderen zich in gevaarlijke posities wagen. Het is wel zo dat onze rol beperkt moet blijven tot feitelijkheden, tot het peilen van waarschijnlijkheden. Daarbij kunnen we ons baseren op een ervaring die de doorsnee-burger niet geniet. En zo komen we dan eindelijk aan de kern van dit artikel.

Ik stel voor dat wij als onderzoekers, wanneer we gekonfronteerd worden met een UFO-melding, erkennen dat deze niet bij twee categorieën (UFO of IFO) kan thuishoren, maar bij drie. De derde categorie bestaat uit kunstmatige, psychologische of sociologische, creaties die op UFO's gelijken, doch die gelijkenis is illusoir; zij worden treffend omschreven als pseudo-UFO's, of zelfs pseufos.

De onderzoeker die gekonfronteerd wordt met een UFO-melding wil deze traditiegewijs klasseren als een IFO - in geval hij er een mogelijke verklaring voor heeft - of als een UFO, in geval zijn pogingen om een verklaring te vinden gefaald hebben. In beide gevallen erkent hij evenwel dat er een objektieve gebeurtenis is geweest die als stimulus voor de melding fungeerde.

Maar hij zou ook een derde categorie moeten erkennen, waarbij een melding ontstaat via een subjektief proces in de hersenen van de getuige. Evenals een IFO en een UFO kan haar oorsprong liggen bij een objektieve gebeurtenis, maar in dat geval werd zij door het subjektieve proces in die mate vervormd dat alle objektiviteit verloren ging, en de melding -vanuit het oogpunt van de ufoloog- geen waarde meer heeft. Een mogelijkheid blijft ook dat er geen aanleidinggevende gebeurtenis is geweest, en dat de melding begon en eindigde in de gedachtenwereld van de getuige.

Wat bedoel ik met een subjektief proces ? Ik bedoel hiermee vooral de onbewuste fabrikaties. Dit kunnen gewoon verzinsels zijn - zoals een hallucinatie, wat de veruiterlijkste projectie is van een innerlijke fantasie, bijvoorbeeld wanneer de getuige meldt dat er zich buitenaardsen in zijn slaapkamer gemanifesteerd hebben; of het kan een proces zijn dat vervorming inhoudt, zoals

de getuige die de planeet Venus ziet en die zich inbeeldt dat het om een sigaarvorm met een rij ramen gaat.

Ik moet benadrukken dat het geven van het etiket "pseufo" geenszins betekent dat de melding minder belangrijk zou zijn. Deze ervaringen zijn voor de getuigen even echt als elke andere, en verdienen het om ernstig genomen te worden. MAAR niet als objectieve UFO-meldingen; eerder als psychologische of sociologische gebeurtenissen.

Hoe vermijden we zulke gevallen ? Een eerste veiligheidsmaatregel die we kunnen nemen is dat er altijd meer dan één onderzoeker zou moeten zijn. Als Pugh een collega had gehad, als Guieu zich tot een nuchtere vriend had kunnen wenden, dan zou dit het gevaar op zijn minst gehalveerd hebben.

Maar verder is er geen magische formule. Het is gewoonweg een kwestie van gezond verstand, van de dingen in hun juiste proportie te zien. Als Pugh er even had bij stilgestaan, dan had hij het onwaarschijnlijke van die gelande UFC beseft en toegegeven dat het onderzoek omzichtiger dan gewoonlijk diende te verlopen. Als Guieu even voorzichtig was geweest met zijn getuigen als met een verkoper van tweedehands-auto's, dan zou hij even gepauzeerd hebben alvorens hun vertelsels te slikken.

Pseufos, zowel als IFO's, vormen een obstakel voor het UFO-onderzoek: willen we ons toeleggen op de kern van de zaak, dan moeten ze, samen met de IFO's, geëlimineerd worden. Deze gevallen verdienen het niet dat we ze nog een twijfel gunnen. Als we de pseufos -waarmee de leugenaars ons opzettelijk, en de lichtzinnigen ons onbewust, hebben opgezadeld- naast ons neer hebben gelegd, zullen we een betere kijk hebben op het verschijnsel.

REFERTES

- (1) Festinger, Riecken, Schacter (1956) When prophecy fails, Harper Torchbooks, New York.
- (2) Guieu, Jimmy (1980) Contact OVNI Cergy-Pontoise, Editions Du Rocher, Monaco.
- (2b) Esterle, A. et al. (1981) A propos d'une disparition (Note Technique No. 6), GEPAN/CNES, Toulouse.
- (3) Harold, Clive (1979) The Uninvited, Star Books, London.
- (4) Magic Saucer (mei 1981) Kidderminster.
- (5) Official UFC (winter 1978 - Elvis clone; april 1978 - Chester affair), New York.
- (6) Paget, Peter (1979) The Welsh Triangle, Panther, London.
- (7) Pugh, Randall Jones & Holiday, F. W. (1979) The Dyfed Enigma, Faber, London.

*
* * *

VREEMDE VERSCHIJNSELEN BOVEN VLAANDEREN (DEEL 5)

JACQUES BONABOT

In deel 1, 2, 3 en 4 van deze artikelenreeks (zie SVLT 2/8, SVLT 2/9, SVLT 3/10 en SVLT 3/11) beschreef Jacques BONABOT de vreemde verschijnselen die in Vlaanderen gerapporteerd werden voor de periode van 1384 tot en met september 1944. In dit vijfde deel wordt de lijn doorgetrokken naar augustus 1947.

Wij doen een oproep aan de andere Belgische groeperingen om na te gaan of er zich in hun dossiers geen oude waarnemingen bevinden die dit chronologisch overzicht kunnen vervolledigen. De lezers zelf kunnen een steentje bijdragen door in oude publikaties of archieven te zoeken naar beschrijvingen van vreemde verschijnselen die zich in de geschiedenis van het Vlaamse landsgedeelte zouden hebben voorgedaan, de religieuze verschijningen en zonnewonderen inbegrepen.

In dezelfde periode als de waarneming van Yorke Carson en een vijftal andere mannen van de First Canadian Army, nam dhr. B. uit Brussel een luchtverschijnsel waar boven de hoofdstad. In een brief op datum van 27 augustus 1971 schrijft hij:

In september 1944, bevond ik me met een gevechtseenheid van de Engelse D.C.A. tussen het Josaphat-park en de huidige Leopold III-laan te Schaarbeek. Omdat we zeer regelmatig de lucht afspeurden heb ik toen de gelegenheid gehad om een ovaal voorwerp waar te nemen, komende vanuit het westen en verdwijnend in het oosten. Dit object had geen enkele kleur, het leek zelfs transparant. De hoogte bleef konstant en, ik ben formeel, het was geen vliegtuig. Natuurlijk had ik in die tijd nog nooit over UFO's horen praten. (42)

Op 25 oktober 1971 hebben we de getuige een reeks vragen opgestuurd in de hoop dat we de essentiële karakteristieken van de waarneming zouden te weten komen. Jammer genoeg heeft dhr. B. daar nooit gevolg aan gegeven.

Eveneens voor het jaar 1944 ontving de SVL-voorzitter, dhr. Wim van Utrecht, een brief gedateerd op 20 oktober 1982 waarin een getuige, Mevrouw Elinor C., naar aanleiding van een vragenlijst die gepubliceerd werd in SVLT 1/4, het volgende meldt:

1944 oorlog.

's Avonds, rond 7 à 8 uur aan westelijke hemel: 2 reeksen oranje lichtbollen, dewelke schijnbaar niet bewogen. Ik riep mijn broer naar buiten en deze riep verschrikt: "Wat is dat nu ? Dat zijn geen vliegtuigen !" Hij trok me naar binnen omdat hij dat veiliger vond. Als ik na enkele tijd terug buiten ging zien uit nieuwsgierigheid, waren ze verdwenen. (43)

Er zijn onvoldoende gegevens om een interessante mening te geven. Noteren we toch de reactie van de broer van Mevr. C.:

"...Dat zijn geen vliegtuigen !"

Een reeks bolvormige lichten ? Het doet ons denken aan foo-fighters ! (In de SVL-dossiers bevindt zich een foto waarop

een formatie heldere lichtbollen met daaronder een bekoorlijk, maar schaars verlicht, avondlandschap te zien is. In dit geval zou het verschijnsel verband houden met een lichtgranaat die rond de jaarwisseling 1978-'79 werd afgeschoten vanop de militaire basis van Elsborn, provincie Luik. Over de herkomst van deze indrukwekkende kleurenfoto is echter alleen geweten dat hij uit "een militair tijdschrift" werd geknipt. Aangezien de juiste bron niet bekend is hebben we geen toestemming kunnen vragen voor publikatie in het SVL Tijdschrift. Een lichtgranaat wordt bij duisternis gebruikt voor het verlichten van een bepaald terreingedeelte. In de granaat bevindt zich een valschermetje met daaraan bevestigd een lichaam, dat onder uitstraling van een verblindend licht, verbrandt. Dit is zichtbaar als een bolvormig licht, meestal van geel-oranje kleur, en kan, bij kortstondige waarneming, de indruk wekken van onbeweeglijk in de lucht te hangen. Een lichtgranaat kan ook meerdere van zulke parachuttes en lichamen meevoeren. Met deze informatie in het achterhoofd, lijkt het niet uitgesloten dat Mevr. C. en haar broer in 1944 twee lichtgranaten hebben waargenomen. - NvdR)

Voor het jaar 1946, en meer bijzonder voor de maanden augustus en september, meldt het dagblad Het Belang van Limburg drie waarnemingen onder de titel "Geen vreemde tuigen boven België!":

Het zijn vuurpijlen of natuurverschijnselen.

Sedert enkele weken doen geruchten de ronde betreffende verdachte tuigen die in de lucht werden opgemerkt, of bij hun val zouden ontploft zijn. Het ministerie van Landsverdediging heeft hieromtrent een onderzoek laten instellen, waarvan de uitslagen de volgende zijn:

Op 27 september werd een dergelijk tuig te Oostende opgemerkt.

De contra-inlichtingsdienst beweert dat het hier gaat om een met 'n pistool afgeschoten vuurpijl.

Op 28 en 29 augustus werden geheimzinnige verschijningen waargenomen in de streek van Verviers.

De buitenlandse dagbladen en meer bepaald de Parijsche en de Amerikaansche pers hebben die berichten in hun bladen opgenomen. Eigenlijk ginghet hier om vuurpijlen die door kinderen afgeschoten en door de geallieerde legers achtergelaten werden. Het enige incident, waarvoor geen duidelijke verklaring kon verstrekt worden heeft betrekking op tuigen die in beneden-Luxemburg in Lotharingen opgemerkt werden. Men merkt nochtans op dat soortgelijke verschijnselen, die toe te schrijven zijn aan den val van hemellichamen zich op deze tijd van het jaar normaal voordoen. De contra-inlichtingsdienst van het leger is van oordeel, dat iedere andere verklaring dan die van een natuurverschijnsel dient verworpen te worden. (44)

Het is interessant om er hier aan te herinneren dat de Belgische kust in 1946, en dit tot op het einde van de jaren vijftig, bezaaid lag met allerlei schroot waaronder munitie, obussen en lichtkogels. Die situatie bestond ook in midden en hoog België. Zo nam Dhr. Chermanne op 16 mei 1953 te Bouffioulx (provincie Henegouwen) twee foto's van een merkwaardig luchtverschijnsel: een lichtgevend lichaam omringd door een regenboogkleurige wolk. De getuige moest destijds voor het militaire auditorium verschijnen om er een uitgebreide verklaring af te leggen. We mogen aannemen dat de militaire overheid dit incident onderzocht heeft in dezelfde optiek als de gebeurtenissen van 1946 die ons door Het Belang van Limburg gemeld werden. Als we de foto's van Dhr.

Chermanne bekijken en het getuigenrelaas lezen, dan vinden we de karakteristieken van een lichtkogel echter niet terug.

Een gebeurtenis die plaatsvond in Sint-Niklaas, provincie Oost-Vlaanderen, werd ons in november 1971 gerapporteerd door een privé-onderzoeker die zich vandaag niet meer voor het UFO-verschijnsel interesseert. (45)

In 1946, of 1947, in de loop van de maand augustus -of september, rijdt een jongeman van 19 jaar met zijn fiets door het gehucht Vrouweneekhoek. Hij keert terug van een bezoek aan zijn kameraad en is op weg naar huis. Geïnteresseerd als hij is in alles wat met elektronica te maken heeft, draagt hij een radio op zijn bagagerek.

Het is ongeveer 20u30 wanneer hij plotseling een krakend geluid hoort aan de zijkant van de weg. Hij houdt halt en bemerkt een wezentje van 0,9 m à 1 m grootte, gekleed in een soort "harnas". Er achter bevindt zich een voorwerp dat lijkt op twee schotels die met de randen tegen elkaar werden vastgekleefd.

Naast dit voorwerp staat er een tweede wezen. Deze laatste breekt een acacia-tak door midden waarvan de getuige de diameter schat op 3 centimeter !

Opgeschrikt door deze vreemde verschijning, valt de jongeman van zijn fiets en blijft hij een ogenblik geparalyseerd liggen.

Vervolgens zet hij zijn weg verder, maar na 20 meter te hebben afgelegd, keert hij zich terug om: de twee schepseltjes begeven zich naar het voorwerp en verdwijnen langs de onderkant, de gebroken acacia-tak nemen ze mee.

Op de plaats van de verschijning vond men een verkoolde trapeze-vormige afdruk in het gras, waarvan de basis aan de ene kant 10 centimeter bedroeg en aan de andere kant 40 centimeter. Het spoor strekte zich uit over verschillende meters.

De onderzoeker die ons dit incident rapporteerde is in de loop van 1971 ter plaatse geweest maar, daar waar het fenomeen zich zou voorgedaan hebben, bevindt zich nu een appartementsgebouw. Aangezien de identiteit van de getuige ons bekend is, werd er door de Antwerpse afdeling van de S.P.W. (46) een onderzoek ingesteld, maar zonder resultaat.

Dit interessante geval diende daarom in de Belgische dossiers geklasseerd te worden als "onvoldoende".

Ted Philips citeert het oppervlakkig in Physical traces associated with UFO sightings (CUFOS, 1975) p. 103.

Nog een waarneming uit 1946 werd ons doorgespeeld door Dhr. Rudy De Groote. Ook dit geval speelde zich af nabij Sint-Niklaas.

Dhr. en Mevr. W., evenals de vader van Dhr. W. en een vriend, hebben een groenachtig licht, onbeweeglijk in de lucht zien hangen. Plotseling zette het zich met een enorme snelheid in beweging. (47)

Tot op heden bereikte ons i.v.m. dit geval geen enkele aanvullende informatie over een eventueel onderzoek.

3. HET TIJDPERK VAN DE VLIEGENDE SCHOTELS

Het merendeel van de waarnemingen die plaatsgrepen in de loop van het jaar 1947 gebeurde in de provincie Limburg. Vooral in de

mijnstreek die in die periode zeer actief was. De ontginning van steenkool was trouwens heel belangrijk voor dat gedeelte van het land.

In Het Belang van Limburg van vrijdag 1 augustus 1947, kan men op de voorpagina lezen: "Vliegende Schotels boven Limburg ? Neen ! Vallende Sterren !" Onder deze titel wordt een luchtverschijnsel gerapporteerd dat op 23 juli 1947 werd waargenomen. (48)

EEN BLIKSEM OVER HAMONT

"Dinsdagavond, 23 Juli, zo begon B., wandelde ik met mijn collega G. door de Baschstraat. De diensturen waren achter de rug. Het was nogal warm en het deed deugd een nachtluchtje te scheppen.

Even na middernacht -ik keek juist om- zag ik aan de horizon, richting Zonhoven een scherp licht opbliksemen.

"Kijk daar eens!" verwittigt ik G. - "Weerlicht zeker!" meent deze. Toch niet! Een vuurbol kwam bliksemsnel naar ons toe uit het zuid-westen naar het noord-oosten. Met duizelingwekkende vaart naderde hij, een lange groene lichtstaart, die Hamont hel verlichte toen het tuig geruisloos erboven door flitste, hoog in de lucht, onder het wolkendek - want maan of sterren waren dien nacht niet te bespeuren. verrast keken we het verschijnsel na. De groen-blaauwe vlam, als van een auto, geen lastoestel, schitterde totdat ze aan de einder verdween.

"Kurieus hé!" besloot B.

"Vertel het nochtans niet voort! Ik zou niet willen beweren dat het 'n vliegende schotel was. Maar vallende sterren of bliksems waren het evenmin."

Wat moet nu gedacht ? Die rijkswachters wisten nochtans wat ze vertelden en droomden geenszins.

Vallende ster of niet, het neemt niet weg dat het gedrag van het verschijnsel overeenkomt met dat van een bolide of meteor. We moeten trouwens op onze hoede zijn wanneer de getuige beweert dat het voorwerp zich "onder het wolkendek" voortbewoog. Bepaalde wolken zijn zeer ijl, en in zo'n geval is het goed mogelijk dat een lichtverschijnsel met een grote intensiteit door het wolkendek heen zichtbaar is. "Het was nogal warm" zegt rijkswachter B. Men kan zich dus afvragen of het geen avondnevel is geweest die de sterren en planeten aan het oog onttrok, en een dun en transparant gordijn vormde tussen de getuigen en het verschijnsel.

Bij het geval van Hamont is het interessant te weten dat er zich bij Het Belang van Limburg nog een andere getuige heeft gemeld omdat hij op dezelfde plaats en rond hetzelfde tijdstip hetzelfde verschijnsel had waargenomen. Preciseren we meteen dat het juiste tijdstip niet vermeld wordt.

Gisteren Dinsdag nog kwam op de redactie een schrijven toe van dhr. L.D. van Bocholt, een persoon, die om zijn faam en zijn leidende functie in staatsdienst volledig geloofwaardig is. Hij berichtte ons het volgende:

In "Het Belang" van 1 Augustus 1947 heb ik gelezen dat gendarmen van Hamont een vliegende schijf hebben zien overkomen. Ik meen me verdienstelijk te maken met U te laten weten dat ik deze zogezegde "Vliegende schijf" eveneens dezelfde avond meen opgemerkt te hebben. Ik was 's avonds juist met mijn cammionette aan het kanaal om te vissen,

toen plots een gloeiende bol zich langs de hemel voortbewoog in de richting van Holland.
 Het ding verspreidde een groen licht, dat de wolken in een spookachtig waas hulde. 't Gleeed als 't ware voort met matige snelheid, zodat ik het lang in zijn vlucht heb kunnen volgen, totdat het ten laatste aan den horizon verdween. Het had de vorm van een plat-gedrukte spherische bol, met op de kanten bruuske afrondingen, als had men er met een slijpsteen aangezetten. Het liet een sliert van witte rook achter met af en toe groene schakeringen, iets wat me sterk deed denken aan de staart van de vliegers waar hier de kinderen mee spelen.
 Lange tijd heb ik het nagekeken maar er geen gevolg aan gevende, en te zeer verdiept in mijn vissersbedrijf, heb ik U niet dadelijk op de hoogte willen stellen. (49)

Het lijdt geen twijfel dat de krantenkop in "Het Belang" van 1 augustus - "Vliegende schotels boven Limburg" - zeer geschikt is om allerhande veronderstellingen op te wekken bij de lezers, maar het leent zich ook uitstekend voor het in gang zetten van een bepaald proces dat op zijn beurt een UFO-golf kan ontketten !

De rijkswachters van Hamont hebben geen "Vliegende schijf" gezien zoals de getuige uit Bocholt beweert: het ging wel degelijk om een bol. Zonder twijfel geeft de waarnemer van Bocholt een gedetailleerdere beschrijving van het verschijnsel. Te Hamont werd het uitzicht van de rijkswachters misschien door de obstakels van de stad (gebouwen) belemmerd. Ze reden trouwens door een straat van de gemeente. Persoonlijk weet ik - de auteur heeft in de jaren veertig enige tijd in de streek gewoond - dat er zich aan het kanaal in Bocholt geen enkel obstakel bevindt. Er zijn alleen maar weilanden en boomgaarden, met hier en daar een boerderij. Die situatie laat ongetwijfeld toe om een verschijnsel, dat het hele uitspansel doorkruist, goed waar te nemen. Zulke waarnemingsomstandigheden maken het niet alleen mogelijk om zonder veel moeite een groot aantal details te onderscheiden, maar geven ook de indruk dat het verschijnsel langdurig werd waargenomen.

Ook de getuige van Bocholt beschrijft een verschijnsel met het gedrag en de karakteristieken van een meteor. Het feit dat er geen tijdsduur vermeld wordt - wat in een groot aantal getuigenissen opvalt - verhindert meestal elke redelijke evaluatie, wat erg jammer is. Vanaf de verschijning van de eerste Russische satellieten in 1957, dienden er bij gebrek aan informatie over de waarnemingsduur talrijke meldingen als "onvoldoende" geklasseerd te worden.

(wordt vervolgd)

NOTA'S EN REFERTES

- (42) De identiteit van de getuige is bekend en wordt in de dossiers vermeld.
 (GESAG cat. n° GS 344)
- (43) Brief van de getuige aan Wim van Utrecht - SVL dossier
 (GESAG cat. n° GS 1675)
- (44) Het Belang van Limburg (Hasselt), 13 oktober 1946.
 (GESAG cat. n° GS 829, GS 872, GS 873)

- (45) Mededeling aan GESAG - 22 oktober 1971.
Bulletin du GESAG (Brugge), september 1984, n° 77, p. 2.
(GESAG cat. n° GS 325)
- (46) Studiegroep voor Progressieve Wetenschappen.
- (47) DE GROOTE, Rudy: mededeling van 19 augustus 1978.
- (48) Hamont, 23 juli 1947, na 24 u. (GESAG cat n° GS 579)
- (49) Bocholt, 23 juli 1947. (GESAG cat n° GS 580)

De direkties van GESAG en SVL zouden het ten zeerste waarderen wanneer zij op de medewerking van de lezers konden rekenen voor wat betreft informatie over nieuwe getuigenissen van oude Belgische waarnemingen. In verband hiermee benadrukken wij dat men in elke grote gemeente, in archieven of plaatselijke kronieken, zeer precieuzen informatie kan terugvinden over ongewone verschijnselen die in het verleden "boven" België gesig-naleerd werden. Zij die zich met dergelijk speurders-werk willen inlaten zullen bij publikatie zeker niet onvermeld blijven. Belangrijk is wel dat u op elke do-kument, kopie of afschrift, steeds de exacte bron ver-meldt. Aan alle eventuele medewerkers reeds bij voor-baat onze gemeente dank. (Jacques Bonabot & Wim van Utrecht)

KORTE BERICHTEN

Op 9 september gaf natuurkunde-leraar Jean Marie GANTOIS, co-auteur van UFO's en andere vreemde natuurverschijnselen, een kritische en goed geïllustreerde voordracht over het UFO-verschijnsel. De voordracht kaderde in de open-deur-dagen die de Volksterrenwacht URANIA op 8 en 9 september in Hove, nabij Antwerpen, organiseerde. Niettegenstaande het respect dat wij voor dhr. GANTOIS opbrengen willen wij toch een kritische opmerking kwijt i.v.m. deze voordracht. Wij kregen namelijk de indruk dat de voordrachtgever de ontwikkelingen binnen het ernstige UFO-onderzoek niet meer gevolgd heeft na de publikatie van zijn boek in 1979. Ongeoorloofd was bijvoorbeeld het onvermeld laten van de NICO AI-affaire, algemeen be-schouwd als één van vreemdste spoorgevallen en waarvan GEPAN na ondervraging van de getuige, en na analyse van de fysische versterking op de grond, concludeerde dat er zich op de waar-nemingsplaats een zeer gewichtige gebeurtenis moest hebben voorgedaan ("Force est au moins de constater qu'il y a là une nouvelle confirmation d'un évènement de grande ampleur inter-venu à cet endroit."). Heeft dhr. GANTOIS geen kennis genomen van het Note Technique N° 16 dat GEPAN hierover publiceerde of werd deze GEPAN-enquête nooit vermeld in de literatuur die hij m.b.t. het onderwerp leest? In een voordracht met zulke kwaliteit had dhr. GANTOIS de zaak NICOLAI niet onvermeld mogen laten, al was het maar omdat de gebeurtenissen van Trans-en-Provence de eindconclusie van het boek UFO's en andere vreemde natuurverschijnselen. Hierin luidt het dat ook het kleine percentage van niet-geïdentificeerde meldingen verklaard kan worden, als er maar voldoende gegevens voorhanden zijn.

Over het tweede UFO 21 -congres dat op 22 september 1984 doorging vond in het cultureel cen-trum van Hasselt kunnen we zeer kort zijn. Er was een ongewoon zwakke belangstelling en twee buitenlandse sprekers waren niet komen opdagen. Wel aanwezig waren de heren Werner WALTER, Jochen ICKINGER (Duitsland) en Gilbert SCHMITZ (Luxemburg), drie kritische onderzoe-kers met wie wij enkele hartelijke gesprekken voerden. De belangrijkste voordracht kwam volgens ons van Hilary EVANS. Van hem vindt u in dit nummer een bijdrage. EVANS, die de hele Westerse wereld afreist om al wat er zoal over paranormale fenomenen geschreven wordt ter plaatse te controleren, kreeg op het congres de UFC 21-trofee aangeboden. Dit aan-denken wordt om de twee jaar door UFO 21 uitgereikt aan een persoon of groep die zich de afgelopen jaren verdienstelijk heeft gemaakt in het UFC-onderzoek. In 1982 mocht SVL deze trofee in ontvangst nemen. Voor de organisator van het congres (de bekende UFC 21-voorzit-ter dhr. Marc BRUX) was het gebrek aan belangstelling een harde en begrijpelijke tegenval-ler. Over het voortbestaan van UFC 21 en de organisatie van een derde congres in 1986 doen momenteel zoveel tegenstrijdige geruchten de ronde dat we daar voorzichtigheidshalve niet verder op in willen gaan.

Maar ook de televisie schonk de voorbije weken aandacht aan de UFC-kwestie. Op 13 oktober zond TF 1 een debat uit dat het wetenschappelijk geïnspireerd UFC-onderzoek in de schijn-werkers moest plaatsen. Het indrukwekkend panel dat daarvoor uitgenodigd was bestond groten-deels uit medewerkers van GEPAN en CNES. Onder hen de nieuwe directeur van GEPAN (dhr. VELASCO) alsook fysicus Jean-Pierre PETIT ("ontdekker" van de MagnetoHydroDynamische voort-stuwing). Hoewel deze laatste bekend staat als een gewaardeerd wetenschapper, dreigde hij met zijn ongepaste interventies het programma in de honderd te doen lopen. Zeer irritant was ook de omlijsting van het debat waaruit duidelijk bleek dat de technische ploeg van TF 1 geen begrip of respect kon opbrengen voor het onderwerp dat de aanwezigen na aan het hart lag. Ook van de partij waren Jean-Claude BOURRET (de populaire TV-journalist en auteur van

MEN SCHRIJFT ONS...

MICHEL, VALLEE EN DE ANDEREN

Het is niet altijd aangenaam om kennis te nemen van teksten, afkomstig van jonge onderzoekers die toebehoren aan de laatste generatie en die, ondanks het feit dat zij niet rechtstreeks getuige zijn geweest van de evolutie van het UFO-fenomeen in de loop van de jaren vijftig en zestig, ten strijde trekken tegen bepaalde boeken maar ook schrijvers, evengoed onderzoekers, die zij verwijten de oorzaak te zijn van een vervorming van informatie over het onderwerp. Een vervorming die deze "nieuwe ufologen" zo brutaal naar voren brengen dat hun artikels soms grenzen aan het onbeschofte.

Zo was ik ook verbaasd om in het laatste tijdschrift van SVL (SVLT), maand juli 1984, een brief terug te vinden van Claude Maugé op datum van 1 mei 1984, waarin deze onderzoeker -misschien de enigste die nog wat verdraagzaamheid toont in het milieu van de nieuwe ufologen- ondermeer het werk van Jacques Vallée en Aimé Michel op de korrel neemt.

Maugé is het volledig eens met Jacques Scornaux wanneer deze Jacques Vallée verantwoordelijk stelt voor het introduceren van halfbevestigde verhalen, voor het zorgeloos bijeenzamelen daarvan en voor de vervormingen die in zijn samenvattingen voorkomen - zonder twijfel met de bedoeling om ze geloofwaardiger en vreemder te laten overkomen.

Wij denken dan onmiddellijk aan de catalogus Un siècle d'atterrissages U.F.O. (1868-1968) dewelke werd afgedrukt in zijn boek Passport to Magonia (1).

In een brief op datum van 12 augustus j.l. heb ik Claude Maugé er al op attent gemaakt dat Vallée nochtans bij wijze van inleiding, een waarschuwing had geplaatst bij zijn catalogus. Ik heb hem gevraagd om die inleiding nog eens te herlezen. Ik citeer ze hieronder:

Wij denken niet dat het nodig is om hier een verantwoording te geven voor het opnemen van getuigenissen die, terecht, als ongelooflijk en grotesk mogen bestempeld worden. Wij beweren niet dat er in deze catalogus ook maar één enkele waarneming voorkomt die betrekking heeft op een fysisch gebeuren van onbekende oorsprong.

Wij publiceren geen tabel van experimentele resultaten die in laboratoria verkregen werden, maar enkel een algemene handleiding die het makkelijker moet maken om de uitgebreide literatuur, die zich heeft opgehoopt i.v.m. een verbazingwekkend onderwerp, te bestuderen.

Het zou dus niet alleen getuigen van slechte wil, maar ook betekenen dat ons voornemen verkeerd begrepen werd, indien men alle gevallen uit die catalogus als evenwaardig zou beschouwen, of wanneer men zou beweren dat de opname van één of ander geval het vertrouwen dat men aan een ander geval zou kunnen geven, versterkt of afbreekt. Wij aanvaarden geen verantwoordelijkheid voor de fouten van hen die deze waarschuwing links laten liggen. (2)

Maar ook Aimé Michel is één van de slachtoffers van deze

nieuwe generatie van jonge leeuwen. Men heeft hem reeds beschuldigd en bekritiseerd n.a.v. zijn onderzoekingen i.v.m. de orthotenie, alsook voor de manier waarop hij de informatie behandelde die hij voor zijn boek M.O.C. (3) gebruikte.

Tesamen met mijn goede vriend Alain Gamard, heb ik de gelegenheid gehad te zien hoe informatie, tijdens de fameuze Franse golf van 1954, soms, van het ene dagblad naar het andere circuleerde en hoe moeilijk het vandaag is om de originele verwijzingen van één of ander bericht terug te vinden. Neen, de steen moet niet naar Michel geworpen worden. Zijn werk werd uitgevoerd met de bronnen van die tijd. Bronnen die er vandaag de dag, door het verloop van de tijd, van getuigen hoe vervormingen teweeggebracht worden door de uitlening van het ene persagentschap naar het andere en van het ene redaktiebureau naar het andere.

Vergeeten we niet dat, net zoals bij het parapsychologisch onderzoek in het begin van deze eeuw, Vallée, Michel maar ook Maugé, Pinvidic, Hallet en zelfs Caudron bekritiseerd zullen worden door de generatie van de jaren 2010.

Jacques Bonabot

Brugge, 23 augustus 1984.
(vertaling: Wim VAN UTRECHT)

Nota's en refertes (J. BONABOT)

- (1) Uitgegeven bij Henry Regnery Company in Chicago, in 1969. De uitgeverij Denoël in Parijs heeft het boek van Vallée opgenomen in hun collectie "frontières de l'inconnu" onder de titel Chronique des Apparitions Extra-Terrestres. De waarschuwing vindt men op p. 247, in de inleiding van de catalogus.
- (2) Zoals Vallée reeds onderstreepte in de geciteerde waarschuwing gaat het om een "algmene handleiding die het makkelijker moet maken om de uitgebreide literatuur te bestuderen". Wij geven hem daarin volledig gelijk.
- (3) M.O.C. of Mystérieux Objets Célestes werd uitgegeven in Parijs, in 1958, bij Arthaud.
De uitgeverij Planète presenteerde een versie in 1966, onder de titel A propos des soucoupes volantes (zonder de kaarten die in de uitgave van 1958 voorkwamen).
Tenslotte, in 1977, bracht Seghers-Robert Laffont een heruitgave van M.O.C. op de markt, ditmaal terug met de originele kaarten.

Mystérieux Objets Célestes blijft een mijlpaal in de geschiedenis van het UFO-verschijnsel en dit ondanks de aanvallen die het werk en zijn auteur te verduren kregen sinds de uitgave.

Het boek van Michel Figuet en Jean-Louis Ruchon, OVNI: le premier dossier complet des rencontres rapprochées en France (uitgeverij Alain Lefeuve, 1979) verdient, evenals dat van Michel, onze aandacht, ondanks zijn onvolmaaktheden die onvermijdelijk zijn bij een onderwerp als dit, in de veronderstelling dan dat het beschouwd wordt als -om de woorden van Vallée te herne-

men- een algemene handleiding die het makkelijker moet maken om de uitgebreide literatuur te bestuderen die zich i.v.m. een verbazingwekkend onderwerp heeft opgehoopt.

23-8-'84

Geachte Heer v. Utrecht.

Men moet geen oude koeien uit de sloot halen, dit is een spreekwoord wat nogal eens gebruikt wordt. Welnu ik ga dat nu wel doen, en wel om de volgende reden:

Vorige week las ik een verhaal uit het boek Ufo's boven de lage landen geschreven door Hans van Kampen. Daarin werd het geval van Mevrouw Dolphijn uit Uden aangehaald. (november 1973)

Dit verhaal is alom bekend zelfs in Amerika, hoe kan het ook anders, daar zijn ze wild op dergelijke verhalen.

Ik citeer uit het boek van Hans v. Kampen:

Mevrouw Dolphijn uit Uden, die 's nachts plotseling een vliegende schotel in haar tuintje zag staan. De schotel bleek bemand te zijn met kleine, in ruimtepakken gehulde wezentjes, die druk bezig waren met het nemen van grondmonsters. Mevrouw Dolphijn was helemaal in de war van hetgeen zij zag, maar liet nog wel weten, dat de mannetjes op een gegeven moment instapten en dat de Ufo met een flits uit het gezicht verdween. Aldus het verhaal uit Ufo's boven de lage landen.

Toen ik dit had gelezen, heb ik direct het krantenbericht van 11 jaar geleden opgezocht waarin Mevrouw Dolphijn haar verhaal doet, en dat luidde als volgt:

In 1973 woonde Mevrouw Dolphijn in een toen nog vrij onbewoonde wijk (nieuwbouw) Raam in Uden, vlak bij de school die daar staat. Rond 2 uur 's nachts ging zij naar de badkamer en zag door het raam iets wits op het trottoir. Ze ging op haar knieën zitten en onderscheidde drie mensachtige wezens (humanoïden). Twee liepen er voorop met een soort rolveger waarmee ze de trottoirtegels leken af te tasten. De wezens waren ongeveer 1 meter lang, de achterste was iets langer. Zij liepen kaarsrecht en waren gekleed in een soort pij waaraan de muts die zij ophadden vastzat. Mevrouw Dolphijn kon geen gezicht onderscheiden. Wel kon zij zien dat het drietal een band om het middel had waaraan instrumenten hingen. En tenslotte viel het haar op dat de wezens grote voeten hadden. Toen de wezens Mevrouw Dolphijn opmerkten schuifelden zij pijlsnel weg, zonder daarbij de knieën te buiten. Vanuit haar slaapkamer heeft ze nog een grote ronde oranje bal gezien, maar die was ook plotseling verdwenen.

Aldus het krantenartikel november 1973.

1. Mevrouw Dolphijn heeft niet verteld dat er een vliegende schotel in haar tuin stond.
2. Mevrouw Dolphijn heeft niet verteld dat zij grondmonsters namen.
3. Mevrouw Dolphijn heeft niet verteld dat ze de wezens heeft zien instappen en zien opstijgen.

Deze 3 punten uit het boek Ufo's boven de lage landen, zijn er gewoon bij verzonnen.

Als men nu deze beide verhalen bij elkaar plaatst, dan hebben we een nog mooier verhaal, en over enkele jaren wordt er misschien nog méér bij verzonnen, b.v.b. dat Mevrouw Dolphijn een gesprek heeft gehad met de wezens, en dat ze binnen in de schotel is geweest, dan is het verhaal compleet, en is de Nederlanse Betty Hill geboren.

Nu terug naar de realiteit:

In april 1973 enige maanden voordat het verhaal van Mevrouw Dolphijn in het nieuws verscheen, verhuisde ik van 's-Hertogenbosch-Zuid naar 's-Hertogenbosch-Noord. 's-Hertogenbosch-Noord was een nieuwbouwwijk aan de rand van de stad. In tegenstelling tot de nieuwbouwwijk waar Mevrouw Dolphijn woonde, was hier nog geen bestrating aanwezig, alleen de huizen waren bewoonbaar gemaakt. Toen ik daar enige dagen woonde, stopte er een wagen van een of andere gasunie, uit die wagen stapten enkele mannen die een band om hun middel hadden waaraan instrumenten hingen, ook hadden zij een soort van rolvegers bij zich, zoals Mevrouw Dolphijn dat placht te noemen, met deze z.g.n. rolvegers schuifelden zij over het zand langs de huizen. Eén van de mannen vertelde mij, nadat ik hem gevraagd had wat ze aan het doen waren, dat zij eventuele gaslekken in de nieuw gelegde gasbuizen opspoorde. En dat deden ze bij voorkeur wanneer er nog geen bestrating lag, en dan wel 's avonds of 's nachts, dan werd er minder gas gebruikt, en was de druk op de buizen hoger waardoor zij eventuele lekkage's beter konden opsporen. Na afloop van hun werk zijn zij normaal weggereden, en niet opgestegen. In mijn tuin stond ook geen vliegende schotel toen ze bezig waren.

Wat mijn mening is, is nu wel duidelijk, maar ja wie ben ik, ik geef graag mijn mening voor een betere.

Hans van Kampen wijst dan ook terecht op de gevaarlijke kant van ufo meldingen en dat is de geloofwaardigheid. Zonder de vliegende schotel in de tuin bij Mevr. Dolphijn in Uden, was het minder geloofwaardig, waarom dan geen ander verhaal opgehangen, we doen er een schoteltje bij, we hebben er toch genoeg.

Met vriendelijke groeten

C. J. Maas

's-Hertogenbosch
NEDERLAND

Noot van de Redactie

Niet alleen in UFO's boven de Lage Landen (uitgegeven bij De Kern in Baarn - 1978) maar ook in Spooklicht (zelfde uitgeverij - 1980) weidt Hans VAN KAMPEN uit over deze bekende CE III-melding uit het Noord-Brabantse Uden. Ditmaal heeft VAN KAMPEN zijn informatie uit een betere bron, namelijk van dhr. Douwe J. BOSGA, voormalig NOBOVO-medewerker die in 1978 twee interviews had met mevr. DOLPHIJN. In UFO's boven de Lage Landen baseerde hij zich daarentegen op een samenvatting die de Noord-Amerikaanse onderzoeker David WEBB had opgesteld n.a.v. een brief die een kennis van de getuige geschreven had naar Dr. HYNEK (cf. 1973-Year of the Humanoids).

Ook VAN KAMPEN vermoedt dat de getuige het slachtoffer is geweest van een misinterpretatie. Hij verwijst ondermeer naar de datum ($\pm$ 10 november 1973) die, zo schrijft hij in Spooklicht, samenvalt met het begin van de carnavalperiode in het zuiden van Nederland. Hans VAN KAMPEN vraagt zich af of Mevr. DOLPHIJN geen verklede kinderen voor UFO-wezens heeft aanzien. Dit zou alleszins de kleine gestalte verklaren, maar het geeft niet onmiddellijk een uitleg voor de "rolveger". De auteur benadrukt ook dat er geen verband hoeft te bestaan tussen de "wezens" en de "grote oranje bol" die de waarneemster even later, in de andere richting, opmerkte.

Het rapport dat Douwe J. BOSGA n.a.v. zijn onderzoek opstelde werd gepubliceerd in het Tijdschrift voor Ufologie (Jaargang 4, nr. 22 - juli/augustus 1978), van waaruit het werd overgenomen voor publikatie in het SPW-tijdschrift UFO-INFO (Jaargang 2, n° 8 - december 1978).

06-05-84

Mijnheer,

(...)

In verband met de melding van Zeeland (24/25-10-83), tussen 23.00 h en 01.00 h, zou het verschijnsel volgens USMZ Venus zijn. Zie echter de verschijndata van Venus.

<u>Data</u>	<u>Opkomst</u>	<u>Doorg.</u>	<u>Onderg.</u>	<u>h.</u>	<u>Elong.</u>	<u>Magn.</u>	<u>AE.</u>	<u>Diam.</u>	<u>K</u>
18-10-83	2.01	2.38	15.15	46	45	-4.2	0.557	30	0.400
28-10-83	2.07	2.34	14.59	44	46	-4.1	0.631	27	0.462

Deze gegevens heb ik uit het maandblad "Heelal" no 2 feb. 1984 van de koninklijke sterrenwacht. Hopend u van dienst te zijn met deze opgestuurde informatie, laat ik u alvast mijn groeten en teken ik beleefd.

Hoogachtend,

Luc Van Biesbrouck

Belgische Strijdkrachten Duitsland

Noot van de Redactie:

Bovenstaand uittreksel van een brief van Luc VAN BIESBROUCK werd aangepast voor publikatie in SVLT. De UFO-melding waar korporaal VAN BIESBROUCK naar verwijst werd gepubliceerd in SVLT n° 3/10 (april 1984) op p. 21.

RECENTE MELDINGEN

Met de recente meldingen worden bedoeld: de Belgische en Nederlandse UFO/IFO-waarnemingen die dateren van maximum 6 maanden voor de uitgiftedatum van het SVL Tijdschrift waarin ze gepubliceerd worden.

Lezers of medewerkers die een recente melding ter plaatse willen nachecken, kunnen meer gegevens (zoals namen en adressen van de getuigen, kopies of afschriften van de originele documenten, enz...) bekomen door te schrijven naar het SVL-adres (Oever 28, B-2000 ANTWERPEN).

● MELSELE (O-Vlaanderen) - ?/05/1984 (rond 22u30)

Wij citeren uit een brief van mevr. G.V.R.: "... De juiste datum kan ik niet meer zeggen, wel was het op een donderdagavond omstreeks half elf. Op dat ogenblik bracht ik onze zoontjes die acht en tien jaar zijn, naar bed. Plotseling daverde het ganse huis, glazen rinkelden in de kasten. Van boven onze hoofden kwam een donderend geraas, dat ik aan mijn echtgenoot zou beschrijven als het geluid van een eskadron vliegtuigen. Indien de kinderen niet zo in paniek waren geweest was ik zeker gaan kijken. Het ganse gebeuren heeft een minuut geduurd. Toen ik beneden kwam lagen onze twee honden (schepers) plat tegen de grond aangedrukt en deden zeer schichtig. Buiten was er niets speciaal meer op te merken. Wat hieraan zo onverklaarbaar is, is het feit dat wij de enigen zijn geweest die dit beleefd hebben. Ons huis staat in een rij van vijf aan elkaar gebouwde huizen en wij wonen op een wijk van ongeveer honderd woningen. Bij navraag de volgende dag, heeft niemand iets gehoord of gevoeld. Indien onze zoontjes mijn getuigen niet waren zou ik gaan denken dat ik gedroomd had. Vreemde lichtverschijnselen hebben mijn man en ik waargenomen in 1978 boven Antwerpen, en iets later boven Basel. Of dit UFO's waren laat ik in het midden, daar wij niet over een telescoop beschikken."

(Brief van mevr. G.V.R. aan UFO 21 op 15 juli 1984 / Marc BROUX aan Wim VAN UTRECHT op 9 augustus 1984)

SVL-EVALUATIE: ONVOLDOENDE

Niet alleen het ontbreken van een juiste datum, maar ook de afwezigheid van een visuele waarneming maken deze melding onhandelbaar. Navraag bij de plaatselijke instanties (politie, brandweer, ...) had misschien een conventionele verklaring aan het licht gebracht of aangetoond dat er toch meerdere personen het verschijnsel hadden gerapporteerd.

● HENGELO (Gelderland) - 13/08/1984 (avond)

"HENGELO-Enkele tientallen bewoners van de Hengelose wijk Klein Driene en omgeving hebben gisteravond even gedacht dat de metaalstad een invasie van marsmannetjes stond te wachten. Hoog boven hun woningen was namelijk geruime tijd een knipperlicht zichtbaar, de ene keer stilstaand, de andere keer heen en weer zwaaiend. Het ding maakte geen geluid en was niet te identificeren, reden waarom tientallen mensen de politie belden en ook de luchtbasis Twente van de aanwezigheid van het onbekende voorwerp op de hoogte stelde.

De Hengelose politie ging op onderzoek uit en signaleerde na enige tijd zoeken drie mannen op een grasveld aan de in de omgeving van de wijk gelegen Bergweg. Ze hadden een grote vlie-

gemaakt en er een knipperlicht aan bevestigd om hun papieren creatie in het donker te kunnen volgen. De politie vond het maar niets en liet de mannen hun vlieger naar beneden halen." (Dagblad Tubantia: 14 augustus 1984)
SVL EVALUATIE: = VLIEGER

● LILLE (Antwerpen) - 19/08/1984 (om 19u37)

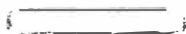
Op zondagavond, 19 augustus, zaten mej. L.D., mej. L.V. en dhr. R.R. in de tuin. Het trio profiteerde er van het goede weer toen L.D. plots, hoog in de lucht, een vreemd zilverkleurig lichtverschijnsel opmerkte. Het was precies 19u37. Onmiddellijk maakte zij haar vrienden er attent op. Volgens L.V. was het be-slist geen vliegtuig. Zij beschrijft het als een "heel lichtge-vend voorwerp" waarvan de vorm enigszins vergeleken kon worden met die van een vogel. Ze was er van overtuigd dat het voorwerp een eigen lichtbron voerde en dat het tijdens zijn vlucht gedurende een korte periode van zijn rechtlijnige baan was afgeweken. De lichtintensiteit bleef volgens haar onveranderd en de hoogte kon-stant. Volgens R.R. was het voorwerp langwerpig en volgde het een ononderbroken rechtlijnige koers. De ongewone vorm die zijn vriendin beschrijft heeft hij niet gezien. R.R. benadrukt dat het zich zeer langzaam voortbewoog op een hoogte van circa 75 à 80° boven de horizon. Het verschijnsel zou met een konstante snelheid van zuid naar noord zijn gevlogen om uiteindelijk achter enkele natuurlijke obstakels uit het zicht te verdwijnen. Gedu-rende de waarneming, die ongeveer 30 seconden duurde, werd er geen enkel geluid gehoord.

Schets van het ver-schijnsel door L.V.:

Trajekt van het verschijnsel volgens L.V.:

Schets van het ver-schijnsel door R.R.:

Trajekt van het verschijnsel volgens R.R.:

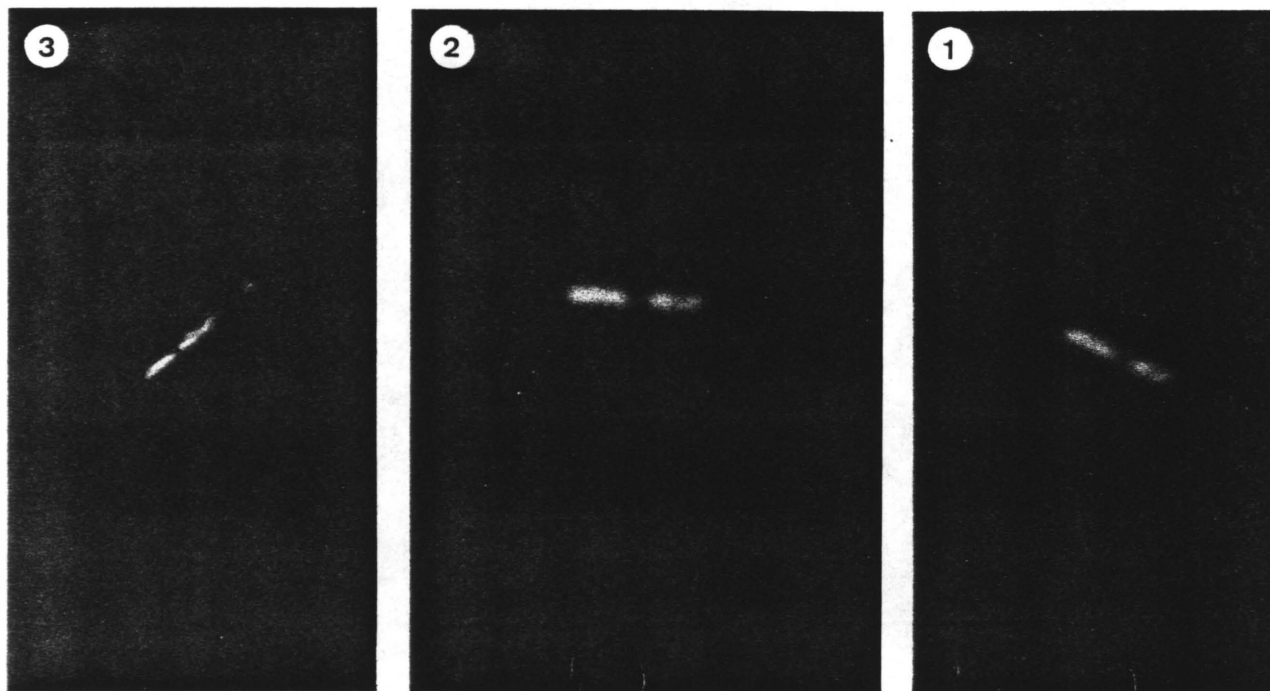

(Mondeling relaas van L.V. en R.R. aan Wim VAN UTRECHT op 19 au-gustus 1984.)

SVL EVALUATIE: = VLIEGTUIG

"De weerkaatsing van zonlicht op de romp van vliegtuigen, heeft in het verleden al herhaaldelijk voor dit soort meldingen gezorgd. De afwijking van het rechtlijnige trajekt (alleen waargenomen door L.V.) kan het gevolg geweest zijn van een autokinese-effekt (een verschijnsel dat we ruwweg kunnen omschrijven als een optisch bedrog waarbij men de indruk krijgt dat een zich langzaam en rechtlijnig voortbewegend objekt, plots van zijn koers afwijkt)." Zo luidde onze eerste beoordeling van deze melding, gebaseerd op de details die de waarnemers enkele uren na hun ervaring verstrek-ten. In het licht van ons vermoeden dat het hier de waarneming van een vliegtuig betrof, werden de getuigen verzocht om tijdens de zondag die zou volgen, omstreeks hetzelfde tijdstip, op dezelf-de plaats te vertoeven in de hoop dat het verschijnsel zich op-nieuw zou voordoen: mogelijks was het een lijnvliegtuig dat een regelmatige vlucht uitvoerde en zou het deze keer wel als dusdanig herkend kunnen worden. En inderdaad, op 26 augustus, om 19u29, zagen R.R. en L.V. het voorwerp opnieuw. R.R. had ditmaal zijn fototoestel klaar liggen en hij slaagde er in om drie foto's van

het lichtend voorwerp te maken. Door de telelens van zijn kamera (een PRAKTICA LTL3) kon de vorm nu duidelijk onderscheiden worden. Ons vermoeden werd bevestigd: de getuigen hadden een vliegtuig verkeerd geïnterpreteerd. Mede door de welwillende medewerking van deze laatsten kon de melding vervolgens als een misinterpretatie geklasseerd worden.

De drie foto's die R.R. op 26 augustus maakte. Zij vormen een interessante dokumentatie omdat ze zich uitstekend lenen voor vergelijking met -of identifikatie van- gelijkaardige meldingen. (De gebruikte film was een Fuji Colour, 100 ASA 21.)

- DENEKAMP (Overijssel) - 23/08/1984 (avond)
"DENEKAMP (ANP) - De sterrenwacht in Denekamp heeft gisteravond een volgens een woordvoerder zeldzaam verschijnsel aan de hemel waargenomen. Het ging om een bol met een fel blauw-groen licht die met grote snelheid uit zuidoostelijke richting over Twente ging en uiteen viel in drie stukken. Woordvoerder Gosemeijer van de sterrenwacht veronderstelt dat deze delen terecht zijn gekomen in het westen van het land of in de Noordzee. Het lichtspoor van de bol gloeide geruime tijd na. De lichtsterkte van de bol was zeker groot. Welk voorwerp het betreft wist Gosemeijer niet precies. Het kan een vallende ster zijn geweest, maar het is ook mogelijk dat het een deel van een satelliet was die in de dampkring terecht kwam. Hoewel de vuurbol groot was, was het voorwerp zelf volgens Gosemijer niet groter dan de vuist van een mensenhand. Bij het KNMI in De Bilt is het hemelverschijnsel niet waargenomen, aldus een woordvoerder."
(Dagblad Tubantia: 24/08/1984)
SVL EVALUATIE: = METEOR OF SATELLIETVAL

SUMMARY OF THE SVL-JOURNAL N° 3/12

by Wim VAN UTRECHT

The "Studiegroep voor Vreemde Luchtverschijnselen" (SVL), translated in English as "Group for Study of Strange Aerial Phenomena", was founded in 1979. SVL is the sister-organization of GESAG (please consult the "UFO Encyclopedia" by Margaret SACHS, on p. 135) and its director is Wim VAN UTRECHT. SVL publishes a trimonthly journal in the Flemish language, called "SVL Tijdschrift" (SVLT) or in English: "SVL Journal".

In December 1982 we decided to add English summaries to the SVL-journal because we thought that certain articles might be of interest to English-speaking UFO-researchers (for example articles on UFO-research in France and accounts of CE-cases from Belgium and Holland).

The price of an annual subscription to "SVLT" amounts to 400,- BF for 4 issues.

If remitting by Giro then the account number is 000-1194979-36 to be addressed to:

Wim van Utrecht, Dever 28, B-2000 ANTWERPEN. Belgium.

All correspondence should be send to the same address.

The following contribution was send to SVL by the Italian researcher Maurizio VERGA. VERGA, who takes a special interest in the study of the so-called "close encounter cases", is best known to the UFO-researcher for his work on ITACAT (Italian Catalogue of Type I-UFO reports). The present article is one of those which he dedicated to the physical aspect of the phenomenon. (Editor)

TRACE CASES : Let's restate them !

Maurizio VERGA

What's a trace case ?

This type of UFO event is usually pointed out as 'close encounter of the second type', is a UFO sighting where there are durable physical effects on living beings and/or inanimate matter.

Among this wide range of collateral effects, we will take only traces on ground (and vegetation) and the so-called "fragments" into consideration.

Ted Phillips jr. proposed this definition for trace cases:

"... any report involving the observation of an object on or near the ground which has no immediate natural or conventional explanation and thereafter the finding of a physical disturbance on the ground which has no immediate natural or conventional explanation. The high strangeness cases are an extension of this definition in that the case remains totally unidentified in both the object and traces after a complete investigation by competent investigators". It is a definition that doesn't involve the witness aspect in the least and makes a precise distinction between 'spurious events' and high strangeness reports, indicating -implicitly- for the latter a sufficient quality.

On this 'quality', however, there are several doubts, concerning the indispensable requisites for showing the completeness of the enquiry and the investigator's competence: many subjective and ineliminable factors are peculiar to such an attribution, especially for what concerns the second characteristic. Moreover, Phillips' definition doesn't refer to the so-called "isolated trace cases" (marlings found without any perception of 'UFO phenomena' or similar events) neither to those particular rare events concerning the discovery of 'fragments' supposedly belonging to the 'objects' perceived by the witness.

In this connection, we wish to present our own definition for 'trace case':

"Any event where the discovery of traces on ground (vegetation and other materials) and/or of substances having various nature and constitution has been associated to what is conventionally known as "UFO phenomenon", both its manifestation has been reported or only supposed. The association between the occurrence of event (perceived or not) and the discovery of traces can indifferently be accomplished by witness, investigators or other persons not connected with the case".

Mind we have used the term "UFO phenomenon" and not 'original stimulus creating a witness experience classifiable as an ufological one' or a similar expression, in that we wish to remark the fact that most people usually joint, to the idea of the trace, the presence of something alien in nature, that -during its manifestation- is able to interact with the ambient, a "something" usually imaged through the vague idea of an entity responsible for all those news and fragmentary notions (forming, with other elements, the UFO myth, which strong influence marks most trace cases) in connection with the apparition of 'flying saucers' and UFOs'. Such a definition allows to consider all those events that have been attributed to this entity by someone (it doesn't matter who it is), therefore permitting to examine those situations pointed out -often on the basis of a heap of rumours and common places- as the effect of its manifestation.

Obviously, in this way one is able to gather under a sole meaning kinds of events deeply different for quantity and quality, but everybody referring to a same common denominator (the idea of 'UFO phenomenon'): therefore, there is the need to extract that complex of cases one points out to be able to relate genuinely with the concept of 'stimulus causing the witness experience' (-in case there is one at objective level; in the other hand our statement doesn't wish to throw the other kinds of events (ascribable to rumours, misinterpretations, hoaxes: they need a specific in-depth processing) into the shade at all-).

Generally, one is used to term these cases as 'high strangeness reports'. But here is our own definition of 'high strangeness trace case':

"Any event deeply investigated (-multiple witness' interviews; subsequent investigations on the spot; in-depth examination of the trace site; close contact with specialists in doctrines useful for the evaluation of traces themselves; etc...) by investigators inquiring the case within brief time since its beginning and verifying personally the presence of traces. Both witness account of the event and physical evidences themselves must be subjected to a detailed and documented sifting, that takes the geater possible part of conventional causes able to have produced the traces and/or the whole witness experience into consideration and the events must come out without being able to be explained or to be questioned by the phenomena (-and activities-) considered by investigators or other researchers."

The most serious restriction of such a definition concerns investigator's degree of confidence: he is hardly ever a professional of the enquiry and his subjective component (linked to beliefs and needs, emotional or not in origin) is virtually ineliminable. However, a case, that answers this definition, wouldn't be certainly a "genuine" report (ie actually belonging to the real essence of UFO phenomenology), but it could be a report having an enough quality and, therefore, utilizable for the study of what one supposes to be an unknown phenomenon (-let's remember that 'unidentified' doesn't necessarily mean 'unknown'-).

The event in question, in fact, could very well have an explanation which hasn't been taken into consideration or sufficiently probed by the investigator, so that it doesn't answer that criterion of non-belongings to conventional causes (-enough known in the scientific ambient-) one usually attributes -more or less implicitly- to 'real' UFO experiences.

In most cases, the process of explanation of traces (-and, similarly, of witness account-) is rarely carried out strictly: generally, one limits himself to consider some obvious banal explanation (the usual two or three ones) very superficially, passing this survey off as a "careful examination of the possible identifications", a thing taking place frequently also for certain "qualified investigators", as we have already mentioned.

Well it is suitable to take the reports falling within our own definition as cases enough acceptable under the viewpoint of their quality and useful for a preliminary survey of the whole question, but nothing more.

The error of overvaluing them proved to be fatal during all these years : let's remember it !

McCampbell, Michel, Vallée and the others... / Jacques BONABOT

It is not always agreeable to take cognizance of papers coming from those young researchers belonging to the latest generation - those who were no direct witnesses to the evolution of the UFO phenomenon during the fifties and sixties - and who are wildly attacking books and authors, researchers as well, whom they reproach for being responsible for a deformation of information with regard to the subject. A deformation, which is presented by those "new ufologists" in their texts, sometimes with such a ferocity that their articles tend towards impudence.

Likewise, I was surprised to discover in the latest issue of SVL-journal (SVLT) of July 1984, a letter written by Claude Mauge, dated May 1st, 1984, in which this researcher -perhaps the only one within the milieu of those new ufologists who shows a certain tolerance- criticizes the work of, among others, Jacques Vallée and Aimé Michel.

Mauge completely agrees with Jacques Scornaux when he judges Jacques Vallée to be responsible for introducing only partially confirmed stories, for gathering them without much care and for deforming them in his summaries - beyond any doubt with the purpose of increasing their strangeness and credibility.

Here we immediately think of the catalogue A century of U.F.O. landings (1868-1968) that was published in his book Passport to Magonia (1).

In a letter of August 12, 1984 I already drew Claude Mauge's attention to the fact that Vallée had written a warning in the introduction of his catalogue. I asked him to re-read this introduction which is as follows:

We shall not apologize for inclusion of reports that may with reason be regarded as unbelievable or ludicrous.

We are not claiming that any of the reports in the list relates to a real physical event. We are compiling not a table of controlled laboratory experiments but only a general guide for a study of the abundant literature of this intriguing subject. It would be an unfair procedure and a grave misunderstanding of our purpose to assume

that all cases in the list stand at the same level of reliability, or to claim that the presence of this or that particular case either supports or weakens by itself the credibility of any other. We cannot accept responsibility for the mistakes of those who ignore this warning.

Wim van Utrecht as well as Claude Maugé are completely wrong when they write about findings based on hundreds of UFO reports, questioning McCampbell's knowledge of the UFO literature. On the contrary ! on the basis of what was already known about microwaves in the seventies, McCampbell noticed, while examining the UFO literature, and therefore also Vallée, that certain characteristics revealed by the UFO witnesses seemed to fall into a model that matched the effects produced by the generation of waves on the earthly surroundings and Man. Similarly, Jean-Pierre Petit and Maurice Viton more recently observed, while studying MagnetoHydroDynamics, that the descriptions procured by the witnesses with regard to the objects they had observed, contained characteristics that one could attribute to M.H.D. For example, what one supposed to be port-holes might also have been interpreted within the M.H.D. concept as electrodes.

McCampbell, as well as Petit and Viton have therefore probed in the right direction. Based on their personal discoveries made in the course of their theoretical and experimental research work, they found that the UFO phenomenon -as it was reported by the witnesses in the literature dealing with the subject- possesses characteristics compatible with the effects caused by microwaves, within a M.H.D. concept.

But Aimé Michel too, is one of the victims of this generation of young lions. He has already been accused and criticized for his work on the straight-line-theory, but equally for his treatment of the data he used while writing his book M.O.C. (3) Together with my devoted friend Alain Gamard, I have had the opportunity to observe how, sometimes, the information circulated from one newspaper to another during the famous French wave of 1954. And how difficult it is today to determine the original reference for a certain item. No, one should not cast a stone at Michel. His work was carried out using the sources of his time. Sources which today, through the years, show us the deformations inflicted upon them by the passage from one press-agency to another and from one editorial staff to another.

Let's not forget that, just like parapsychological research in the beginning of this century, Vallée, Michel but also Maugé, Pinvidic, Hallet and even Caudron will be criticized, one perhaps more often than the other, by the generation of the year 2010.

Jacques BONABCT
(Brugge, August 23, 1984)

Notes and references

- (1) Edited by Henry Regnery Company in Chicago, in 1969. Denoël publications of Paris presented Vallée's book in their collection "frontières de l'inconnu" under the title Chroniques des Apparitions Extra-Terrestres. The warning appears on page 247 in the introduction of the catalogue.

- (2) As Vallée emphasizes in this warning, it concerns "a general guide for a study of the abundant literature of this intriguing subject". We completely agree with him !
- (3) M.O.C. stands for "Mystérieux Objets Célestes and was published in Paris, in 1958, by Arthaud. Planète editions presented a version in 1966 under the title A propos des soucoupes volantes (without the maps of the 1958 edition). Finally, in 1977, Seghers-Robert Laffont in Paris re-published M.O.C. with the original maps.

Mystérieux Objets Célestes remains an important milestone in the history of the UFO phenomenon, and this in spite of the criticism the book and the author have encountered since its publication. The book of Michel Figuet and Jean-Louis Ruchon, OVNI: le premier dossier complet des rencontres rapprochées en France (published by Alain Lefeuvre, 1979), in spite of its imperfections, inevitable for a subject such as this, deserves our attention, as does Michel's, in the sense that it is -using the expression of Vallée- a general guide for a study of the abundant literature of this subject.

For more details write to:

SVL
Wim van Utrecht
Oever 28
B-2000 ANTWERPEN
Belgium.

(Please accept the editor's apologies for his difficulties of expressing himself correctly in the English language.)

WE WISH ALL OUR READERS A VERY HAPPY 1985 !